

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Biblioteca Centrală Regională

Anul XXXIV Nr. 6644 | Miercuri 9 iunie 1965 | 6 PAGINI — 30 BANI

In pag. III-a

Proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea al P.M.R. in dezbatere

GEO BOGZA

... Și arborii n-au mai putut fi numărați

Fără îndoială că anii planului șesenal au fost anii în care orânduirea socialistă a țării noastre a făcut cei mai mari pași înainte și se poate îndrepta acum, de pe o solidă bază materială, spre ținta din zare.

Amintiți-vă de tot ceea ce a început să se petreacă, într-un ritm tot mai susținut în acești ani, de repetică cu care s-au ivit, pe întreaga întindere a țării, marile realizări care pecetulesc o epocă. Amintiți-vă de Brazi, de Roznov și de atâtea alte mari combinate; amintiți-vă de Mamaia, de Eforie, de marea sală circulară, acoperită de o superbă cupolă argintie sub care, în plauzele a unsprezece mii de oameni, Gheorghiu-Dej a anunțat, într-o frumoasă zi de primăvară, că socialismul a biruit definitiv în țara noastră la oraș și la sat. Sală care apoi, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări de la eliberare, ne-a dovedit nouă însuși și multor altor popoare, prin cele expuse acolo, ce lung drum au străbătut, cit de harnici și de talentați s-au dovedit în însușirea unui mod de viață modern, la nivelul celei mai înaintate tehnici, oamenii din Carpați și de la Dunăre. Amintiți-vă Galați, Argeșul, Porțile de Fier, sunete de gong de cea mai profundă recordanță în noua noastră istorie. Și amintiți-vă de uluitoarea transformare a vechilor periferii ale Bucureștiului, de Balta Albă, de Gulești, de Șoseaua Giurgului, de Griboia, de Drumul Sării și amintiți-vă de Constanța, de Iași, de Suceava, de Piatra Neamț, de Craiova, de Turmă Măgurele și de atâtea alte orașe reconstruite, mărite, înfrumusețate și devenite, în acești ani, leagăn al altor industrii. Eu unul n-am mai putut să număr arborii de pe șosea...

La Combinatul petrochimic Brazi

A intrat în producție fabrica de polietilenă

La Combinatul petrochimic Brazi a început să producă o nouă unitate — fabrica de polietilenă. Fabricarea polietilenei reprezintă o realizare de seamă a industriei noastre chimice pe linia stabilită de Directivele celui de-al III-lea Congres al partidului privind valorificarea superioară a șteiului și gazelor.

La atingerea capacității de producție prevăzute în proiect, fabrica va da anual 24.000 tone de polietilenă. Întregul proces de producție al întreprinderii este automatizat. Polietilena este obținută prin cel mai avansat procedeu tehnic — polimerizarea etilenei la presiuni înalte. La rândul ei, etilena este realizată din gaze de rafinare într-o instalație în cadrul aceluiași combinat. Prin folosirea gazelor de rafinare la fabricarea polietilenei, valoarea acestora crește de 17,5 ori în raport cu utilizarea lor drept combustibil. Rentabilitatea fabricării polietilenei permite ca în decurs de circa doi ani să fie acoperite toate cheltuielile de investiții făcute la construirea acestui obiectiv.

Polietilena, unul dintre produsele principale ale chimiei moderne, are multiple utilizări. Ea se folosește la izolarea de cabluri subterane, aeriene și submarine, la confecționarea de conducte ce pot fi utilizate la presiuni până la 16 atmosfere și temperaturi de 80 de grade. Din polietilenă se vor confecționa diferite piese pentru mașini ce lucrează în medii corozive. În agricultură, polietilena, sub formă de folii, își găsește întrebuințarea la apărarea de brumă și îngheț a plantelor, iar pe șantierele de construcții, la amenajarea locurilor de muncă pe timpul iernii. Totodată, din polietilenă se produc o gamă variată de articole de larg consum, precum și ambalaje industriale.

Procedeu de fabricație a polietilenei a fost livrat de I.C.I. (Imperial Chemical Industry), iar o mare parte din proiecte și instalații de firma „Simon-Carves”, ambele din Anglia. Lucrările de construcție ale fabricii au fost executate de întreprinderea de șantier construcții-montaj Brazi, specializată în realizarea de instalații petrochimice.

Procedeu de fabricație a polietilenei a fost livrat de I.C.I. (Imperial Chemical Industry), iar o mare parte din proiecte și instalații de firma „Simon-Carves”, ambele din Anglia. Lucrările de construcție ale fabricii au fost executate de întreprinderea de șantier construcții-montaj Brazi, specializată în realizarea de instalații petrochimice.

Bizuiți pe trecutul entuziasmat de viitor, noi ascultăm partidul și-l urmăm.

Amintiți-vă de tot ceea ce a început să se petreacă, într-un ritm tot mai susținut în acești ani, de repetică cu care s-au ivit, pe întreaga întindere a țării, marile realizări care pecetulesc o epocă. Amintiți-vă de Brazi, de Roznov și de atâtea alte mari combinate; amintiți-vă de Mamaia, de Eforie, de marea sală circulară, acoperită de o superbă cupolă argintie sub care, în plauzele a unsprezece mii de oameni, Gheorghiu-Dej a anunțat, într-o frumoasă zi de primăvară, că socialismul a biruit definitiv în țara noastră la oraș și la sat. Sală care apoi, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări de la eliberare, ne-a dovedit nouă însuși și multor altor popoare, prin cele expuse acolo, ce lung drum au străbătut, cit de harnici și de talentați s-au dovedit în însușirea unui mod de viață modern, la nivelul celei mai înaintate tehnici, oamenii din Carpați și de la Dunăre. Amintiți-vă Galați, Argeșul, Porțile de Fier, sunete de gong de cea mai profundă recordanță în noua noastră istorie. Și amintiți-vă de uluitoarea transformare a vechilor periferii ale Bucureștiului, de Balta Albă, de Gulești, de Șoseaua Giurgului, de Griboia, de Drumul Sării și amintiți-vă de Constanța, de Iași, de Suceava, de Piatra Neamț, de Craiova, de Turmă Măgurele și de atâtea alte orașe reconstruite, mărite, înfrumusețate și devenite, în acești ani, leagăn al altor industrii. Eu unul n-am mai putut să număr arborii de pe șosea...

Amintiți-vă de tot ceea ce a început să se petreacă, într-un ritm tot mai susținut în acești ani, de repetică cu care s-au ivit, pe întreaga întindere a țării, marile realizări care pecetulesc o epocă. Amintiți-vă de Brazi, de Roznov și de atâtea alte mari combinate; amintiți-vă de Mamaia, de Eforie, de marea sală circulară, acoperită de o superbă cupolă argintie sub care, în plauzele a unsprezece mii de oameni, Gheorghiu-Dej a anunțat, într-o frumoasă zi de primăvară, că socialismul a biruit definitiv în țara noastră la oraș și la sat. Sală care apoi, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări de la eliberare, ne-a dovedit nouă însuși și multor altor popoare, prin cele expuse acolo, ce lung drum au străbătut, cit de harnici și de talentați s-au dovedit în însușirea unui mod de viață modern, la nivelul celei mai înaintate tehnici, oamenii din Carpați și de la Dunăre. Amintiți-vă Galați, Argeșul, Porțile de Fier, sunete de gong de cea mai profundă recordanță în noua noastră istorie. Și amintiți-vă de uluitoarea transformare a vechilor periferii ale Bucureștiului, de Balta Albă, de Gulești, de Șoseaua Giurgului, de Griboia, de Drumul Sării și amintiți-vă de Constanța, de Iași, de Suceava, de Piatra Neamț, de Craiova, de Turmă Măgurele și de atâtea alte orașe reconstruite, mărite, înfrumusețate și devenite, în acești ani, leagăn al altor industrii. Eu unul n-am mai putut să număr arborii de pe șosea...

Amintiți-vă de tot ceea ce a început să se petreacă, într-un ritm tot mai susținut în acești ani, de repetică cu care s-au ivit, pe întreaga întindere a țării, marile realizări care pecetulesc o epocă. Amintiți-vă de Brazi, de Roznov și de atâtea alte mari combinate; amintiți-vă de Mamaia, de Eforie, de marea sală circulară, acoperită de o superbă cupolă argintie sub care, în plauzele a unsprezece mii de oameni, Gheorghiu-Dej a anunțat, într-o frumoasă zi de primăvară, că socialismul a biruit definitiv în țara noastră la oraș și la sat. Sală care apoi, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări de la eliberare, ne-a dovedit nouă însuși și multor altor popoare, prin cele expuse acolo, ce lung drum au străbătut, cit de harnici și de talentați s-au dovedit în însușirea unui mod de viață modern, la nivelul celei mai înaintate tehnici, oamenii din Carpați și de la Dunăre. Amintiți-vă Galați, Argeșul, Porțile de Fier, sunete de gong de cea mai profundă recordanță în noua noastră istorie. Și amintiți-vă de uluitoarea transformare a vechilor periferii ale Bucureștiului, de Balta Albă, de Gulești, de Șoseaua Giurgului, de Griboia, de Drumul Sării și amintiți-vă de Constanța, de Iași, de Suceava, de Piatra Neamț, de Craiova, de Turmă Măgurele și de atâtea alte orașe reconstruite, mărite, înfrumusețate și devenite, în acești ani, leagăn al altor industrii. Eu unul n-am mai putut să număr arborii de pe șosea...

Amintiți-vă de tot ceea ce a început să se petreacă, într-un ritm tot mai susținut în acești ani, de repetică cu care s-au ivit, pe întreaga întindere a țării, marile realizări care pecetulesc o epocă. Amintiți-vă de Brazi, de Roznov și de atâtea alte mari combinate; amintiți-vă de Mamaia, de Eforie, de marea sală circulară, acoperită de o superbă cupolă argintie sub care, în plauzele a unsprezece mii de oameni, Gheorghiu-Dej a anunțat, într-o frumoasă zi de primăvară, că socialismul a biruit definitiv în țara noastră la oraș și la sat. Sală care apoi, cu prilejul celei de-a XX-a aniversări de la eliberare, ne-a dovedit nouă însuși și multor altor popoare, prin cele expuse acolo, ce lung drum au străbătut, cit de harnici și de talentați s-au dovedit în însușirea unui mod de viață modern, la nivelul celei mai înaintate tehnici, oamenii din Carpați și de la Dunăre. Amintiți-vă Galați, Argeșul, Porțile de Fier, sunete de gong de cea mai profundă recordanță în noua noastră istorie. Și amintiți-vă de uluitoarea transformare a vechilor periferii ale Bucureștiului, de Balta Albă, de Gulești, de Șoseaua Giurgului, de Griboia, de Drumul Sării și amintiți-vă de Constanța, de Iași, de Suceava, de Piatra Neamț, de Craiova, de Turmă Măgurele și de atâtea alte orașe reconstruite, mărite, înfrumusețate și devenite, în acești ani, leagăn al altor industrii. Eu unul n-am mai putut să număr arborii de pe șosea...

In universul comerțului „Universal”

De dimineață până seara târziu, magazinul universal cunoaște o forță neîntreruptă. La „Victoria” intră zilnic să-și facă cumpărăturile 40.000-50.000 de oameni. Populația a două orașe de la Făgăraș și Cîmpina luate împreună e aspirată pe ușile larg deschise și împinsă ca singele în artere pe coridoarele celor cinci etaje. Oamenii caută sub același acoperiș cit mai multe produse de consum curent. Economie de timp, de efort, fiecare raion e un mic magazin. Așa e și la universalul din Reșița și la cel recent construit în noul cartier Țigăna din Galați, la cele din Arad, Sibiu etc.

Titlatura obligă — ca să zicem așa — la universalitate, concepută desigur într-un sens complex, după criterii de diversitate, dar și de cantitate. În magazinul universal trebuie să fie un mecanism complex, dar și unitar, organizat pe baza unui anumit flux; el oferă o mare diversitate, dar nu haotică, de hazar, ci încadrată suplu și armonios în angrenajul ansamblului. Un mic univers care, în ciuda enormei varietăți, e regizat după reguli precise și pretentioase.

Am întrebat la întâmplare un client — care este după voi mobilul comerțului nostru socialist? Mi-a răspuns uimitor de precis: — Odiinoară pe negustorul particular îl interesa cit vinde și la ce preț, și în funcție de aceasta își organiza întregul comerț, precum și atitudinea față de clienți. Mobilul era ciștigul, jefuirea cumpărătorului, stoarcerea a tot ceea ce se poate stoarce. Scopul comerțului socialist este satisfacerea cerințelor oamenilor muncii.

Un alt „anchetat” mi-a spus: — Cred că acum interesează în cel mai înalt grad cum se vinde marfa, în ce cadru, în ce atmosferă, cum îl tratează, cit timp îi ia, cită energie și citi nervi îi consumă? Cumpărarea unei mărfi trebuie să fie o plăcere, nu o corvoadă. Cîteva cetățeni mi-au spus: uneori

știi exact ce vrei să cumperi. Altele, nu, te gîndești, cauți. Ai nevoie de un sfat, de o îndrumare, să îți se explice calitățile și utilitatea unui articol, să îți ajute să-ți folosești cit mai bine banii cu care ai intrat în magazin. Iată ce așteptăm de la vinzători.

Dar unii vinzători spun: — Tot se vinde marfa, ce să ne mai batem capul. Dacă e bună nu rămîne ea în magazin.

Dar aceasta e o concepție de robot, mi-a declarat un client. Atunci de ce avem nevoie în magazine de oameni specializați, de lucrători cu atitudine nouă față de muncă? În comerțul socialist, cumpărătorul este figura centrală; toată munca trebuie orientată într-un singur sens: cum să se asigure o cit mai bună satisfacere a cerințelor consumatorilor.

Se naste întrebarea: este înțeles acest deziderat fundamental în toate compartimentele comerțului nostru, de toți factorii de răspundere din acest sector de activitate, de masa largă a lucrătorilor din comerț?

Să luăm ca etalon „Victoria”, cel mai vechi, mai mare și mai cunoscut magazin universal din țară. Dar mai întâi, o precizare.

V. SEBASTIAN

(Continuare în pag. II-a)

- Făgărașul și Cîmpina încap în magazinul „Victoria”
- Mobilul comerțului socialist sau „mărta sa” cumpărătorul
- O demonstrație convingătoare de suplețe cu resurse proprii
- „Pe aicea nu se trece” sau — mai mult mobilier decit marfă
- Metodele teșhetarului individual în fața unui fluviu de cumpărători
- Locuri unde se așteaptă vîntul modernizării

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale
D-lui Președinte al Consiliului de Stat al Republicii Populare Române
CHIVU STOICA
BUCUREȘTI

Excelență.

Ați fost atât de atent de a-mi transmite felicitări cu prilejul alegerii mele ca președinte federal al Republicii Austria. Vă mulțumesc cordial pentru urările Dv. de bine pe care le consider ca semn al relațiilor prietenești dintre cele două țări ale noastre, a căror dezvoltare rodnică pe mai departe constituie dorința noastră a tuturor.

Cu expresia mulțumirilor mele și a celei mai distinse considerațiuni.

FRANZ JONAS

„ÎNCHEIEM UN NOU CONTRACT ISTORIC CU VIITORUL”

Un trai pe care poporul îl merită din plin

Acad. E. CARAFOLII

Proiectul de Directive ale Congresului al IV-lea al Partidului Muncitoresc Român a fost așteptat cu o justificată nerăbdare de întregul popor muncitor, care găsește în prevederile lui împlinirea aspirațiilor sale legitime spre un nivel de trai din ce în ce mai ridicat. Proiectul de Directive a fost așteptat cu un interes deosebit și de către oamenii de cultură, inginerii și oamenii de știință, cărora le încombă sarcina de a acționa pînă la urmă pe toate forțele de creație, spre noi cuceriri ale științei și tehnicii.

Industria, baza energetică și de materii prime, agricultura etc. sînt direct legate de știință și tehnică, de felul cum acestea sînt preluate și însușite în școli, la catedre și la unități de cercetare; numai o corelare rațională în munca științifică poate aduce noi contribuții în promovarea tehnicii noi și, prin aceasta, poate îmbogăți direct și indirect, viața noastră materială și spirituală. Directivele sînt foarte cuprinzătoare în acest sens, iar prin spiritul și chiar litera lor, ele cuprind tot ce poate întregi activitatea noastră viitoare în diversele ei aspecte.

Ca om de știință și profesor, trebuie să constat cu multă bucurie că în prevederile proiectului de Directive problema învățămîntului și a cercetărilor științifice este bine definită și marchează un înalt grad de progres. Rămîne numai ca oamenii de știință care se dedică activității de cercetare să întreprindă lucrări la nivelul cel mai înaintat, să depună toate eforturile pentru a găsi soluții optime, dînd o interpretare justă principiilor de bază, atît de bine expuse în proiectul de Directive.

Mai departe, ca unul care, paralel cu activitatea științifică, am activat mult timp și în industrie, îmi voi lua îngăduința să aduc

și o notă personală în aceste cîteva rânduri.

Este și convingerea mea că numai dezvoltarea armonioasă a industriei și, în special, a industriei de bază, paralel bineînțeles cu dezvoltarea agriculturii, poate duce la ridicarea nivelului de trai al poporului. În anii de după eliberare am militat cu entuziasm în acest sens, susținînd această convingere în vremea cînd partidul comunistilor promova ideea industrializării țării. Pe măsura posibilităților mele și cu mijloacele de atunci în sectorul meu de activitate, am depus eforturi pentru a lega cercetarea științifică și teh-

nică cu aplicațiile practice în industrie.

Am năzuit întotdeauna ca țara noastră să fie situată în rîndul celor mai înaintate țări din Europa, chezășia fiind bogățiile ei și vrednicia poporului nostru. Prevederile Directivei deschid, în continuare, calea pentru realizarea acestor speranțe. Se va ajunge la nivelul de trai ridicat, pe care poporul român îl merită pe deplin.

Tehnicienii, inginerii și oamenii de știință vor îndeplini cu entuziasm sarcinile încredințate și nu-și vor cruța forțele pentru realizarea telului nobil pe care partidul îl pune în fața noastră.

Chipul țării și gîndirea de ansamblu

Proiectul de Directive recent publicat nu se pare bogat ca o enciclopedie, în sensul că cuprinde toate ramurile de activitate umană. Nu e numai un plan economic, sau, mai bine zis, ca plan economic cuprinde de fapt întreaga muncă a poporului, întreaga viață și atmosfera de creație a țării.

Din această bogăție, cu m-am oprit îndeosebi la ce se scrie în legătura cu lemnul și pădurile. Poate că în nici un alt domeniu nu se vede atît de clar diferența dintre două politici. Politica veche, de dezgozire nerăvănă, de vinzare pe nimic și de jupuire a codrilor și pădurilor ajunge să modifice înșuși chipul mîndru al țării.

Lucrurile prevăzute azi de proiectul de Directive sînt nu numai lucruri viitoare, ci lucruri care există, o politică ce există și rodește. În primul rînd omul, vechii tăietori de lemne, lucrează azi cu totul altfel, are de partea lui mașina modernă, agregatul, știința de carte.

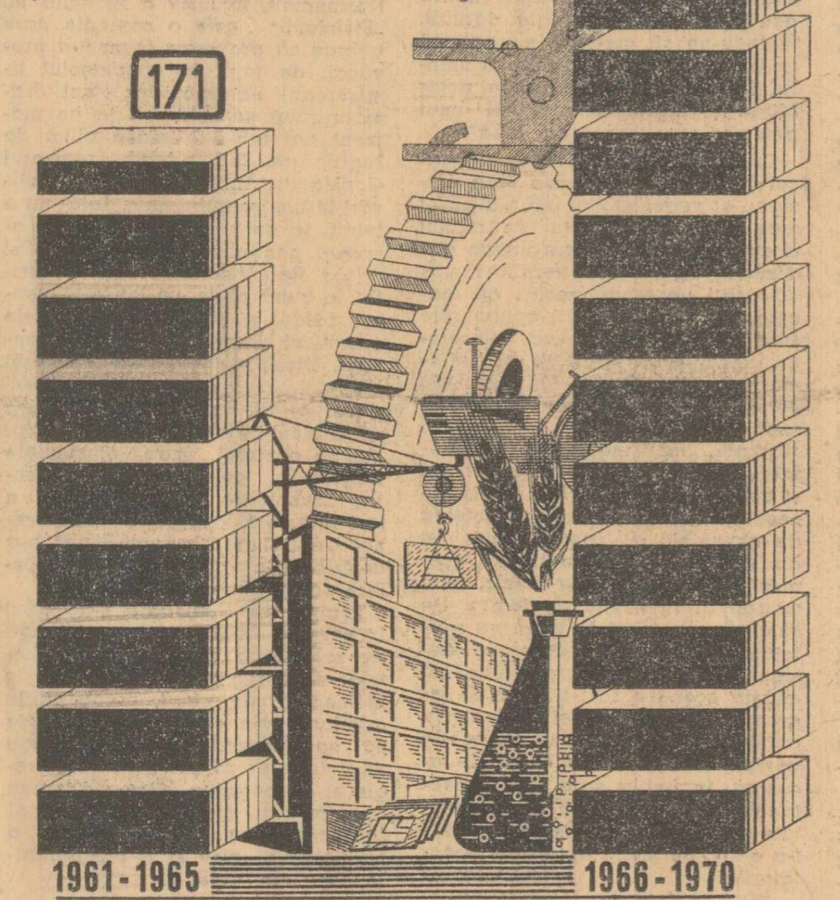
Și pădurile noastre am devenit bogate și economice, și bine gospodărite: proiectul de Directive prevede noi sporiri ale producției de lemn și ale valorificării sale.

Dar, ceea ce aș dori eu să subliniez, este această gîndire de ansamblu: lemnul în raport cu pădurea, cu industria, cu chimia care îl folosește pe alocuri, cu stuful ca nouă bogăție a țării (vechi de cînd lumea, dar nu ca bogăție pentru că acum îl folosim) în raport cu turismul chiar (pentru că există zone pe care statul le protejează în mod deosebit). Această gîndire a ansamblului o poate avea numai omul care nu e proprietarul unei parcele, ca pe vremuri, ci al ansamblului. Această gîndire a putut apărea pe meștegurile noastre numai atunci cînd a luat puterea adevăratul stăpîn al bogățiilor țării — poporul condus de partidul comunistilor. Această gîndire strălucită în documentele stegarului încercat al poporului nostru — partidul, și cea mai nouă și înaltă expresie a ei o constituie proiectul de Directive ce urmează să fie pus în discuția celui de-al IV-lea Congres.

Spiridon IONESCU
inginer, Suceava

VOLUMUL INVESTIȚIILOR DIN FONDURILE CENTRALIZATE ALE STATULUI

(in miliarde lei)

PIATRA UNGHILARĂ A EDIFICIULUI SOCIALIST

Din proiectele de Directive ale Congresului al IV-lea, acest vast și măreț program al înfloririi patriei și bunăstării poporului, se evidențiază înainte de toate consecvența cu care Partidul Muncitoresc Român continuă linia sa politică generală. Bazîndu-se pe marile succese obținute de poporul nostru în împlinirea sarcinilor planului de 6 ani, prevederile acestor documente reliefează fundamentarea realistă a obiectivelor stabilite în concordanță cu posibilitățile economiei noastre naționale.

Dezvoltarea economiei naționale în perioada 1966-1970, lărgirea bazei energetice și electrificarea țării în următorii 10 ani se întemeiază pe cunoașterea și respectarea legilor economice obiective, pe o profundă și multilaterală apreciere a necesităților și posibilităților existente în actuala etapă. Obiectivele principale, hotărîtoare ale dezvoltării complexe și multilaterale a economiei naționale sînt determinate cu rigurozitate științifică, demonstrînd încă o dată capacitatea partidului nostru de a aplica creator învățătura marxist-leninistă la condițiile concrete ale României.

Din proiectele de Directive se desprind cu claritate continuarea și accentuarea dezvoltării economiei noastre naționale pe linia principalelor direcții caracteristice etapei dezvoltării construcției socialiste, direcții care determină dezvoltarea bazei tehnice-materiale a

socialismului și perfecționarea relațiilor de producție. Obiectivele stabilite în domeniul dezvoltării economice asigură și pe viitor continuarea în ritm susținut a industrializării țării; accentuarea dezvoltării intensive și multilaterale a agriculturii socialiste; accelerarea progresului tehnic intens și multilateral; creșterea productivității muncii și îmbunătățirea calității produselor; valorificarea cit mai deplină și la un nivel superior a resurselor naturale și de muncă; îmbunătățirea continuă a repariturii forțelor de producție pe teritoriul țării; sporirea neconștientă a veniului național și repartizarea lui judicioasă în scopul lărgirii bazei materiale a economiei, concomitent cu creșterea sistematică a bunăstării poporului, participarea activă a țării noastre la circuitul economic mondial.

Piatra unghilară a edificii socialiste cîdit în România o constituie industrializarea țării. Pe baza aplicării consecvente a politicii de industrializare socialistă a țării au crescut în ritm susținut forțele de producție, s-a dezvoltat viguros și multilateral economia națională, toate ramurile și regiunile se completează reciproc și progresează în mod armonios. În acest an, ultimul an al șesenalului, România socialistă dispune de o puternică industrie, devenită ramură conducătoare a economiei. Industria noastră socialistă cunoaște o continuă perfecționare prin accelerarea procesului de diversificare a ramu-

rilor și subramurilor sale, lărgirea sortimentelor de produse, sporirea capacității ei de a valorifica la un nivel superior resursele naturale ale țării. Pormind de la necesitățile vitale ale dezvoltării țării, proiectul de Directive ale viitorului cincinal stabilește ca prim obiectiv al dezvoltării economiei naționale în perioada 1966-1970, continuarea neabătută a industrializării socialiste a țării și, în cadrul acesteia, dezvoltarea cu prioritate a producției mijloacelor de producție, concomitent cu creșterea și perfecționarea continuă a producției bunurilor de consum; lărgirea bazei de materii prime a industriei, prin atragerea în circuitul economic a noi resurse; îmbunătățirea continuă a repariturii forțelor de producție pe teritoriul țării.

Continuarea neabătută și în ritm susținut a politicii de industrializare socialistă a țării se reflectă în asigurarea creșterii cu precădere a producției industriale producătoare de mijloace de producție, în cadrul dezvoltării preponderante a industriei grele avînd prioritate mai departe ramurile hotărîtoare pentru progresul întregii economii, pentru înzestrarea ei cu tehnica modernă: ramura energiei electrice și termice, siderurgia, construc-

ția de mașini, industria chimică. Practica istorică, experiența țării noastre, ca și a altor state socialiste, evidențiază că dezvoltarea cu precădere a industriei grele (în special producția de mașini, utilaje și agregate perfecționate) rămîne o necesitate obiectivă, valabilă pentru fiecare țară socialistă în toate etapele de construire a socialismului.

Justa delimitare a ritmului de creștere a producției de mijloace de producție și a producției bunurilor de consum are o însemnătate esențială pentru întreaga economie. Desigur, în condițiile stabilității unor proporții raționale între ramurile economiei naționale, îndeosebi între ramurile și subramurile industriei, cînd au fost înlăturate în mare măsură disproporțiile moștenite de la vechea orînduire, se creează posibilitatea ca ritmul de dezvoltare a celor două sectoare ale producției industriale — grupa A (producția de mijloace de producție) și grupa B (producția de mijloace de consum) — să se apropie.

Ca urmare a înlăturării posibilității neabătute a partidului de industrializare socialistă, în economia națională s-au petrecut profunde schimbări structurale, esențiale fiind creșterea permanentă și în ritm susținut a industriei, în condițiile dezvoltării tuturor celorlalte ramuri ale producției materiale; în acest an, industria îl revine peste 60 la sută din produsul social total față de 39 la sută în 1938. Sporindu-și producția de 12

ori față de 1938, ramurile industriei grele au ajuns în 1964 să realizeze peste 65 la sută din totalul producției industriale, acoperind circa trei sferturi din nevoile de utilaje, mașini și instalații și furnizînd economiei naționale cantități importante de energie electrică, metal, produse chimice, diferite materii prime și alte produse. Toate acestea permit ca ritmurile de dezvoltare a producției industriale în cadrul celor două grupe să se apropie în viitorul cincinal.

(Continuare în pag. III-a)

IN UNIVERSUL COMERȚULUI „UNIVERSAL“

(Urmare din pag. 1-a)

— Modernizare? — ne explică tovarășul **George Teodorcușcu**, șeful serviciului de tehnica comerțului din Ministerul Comerțului Interior. Aceasta presupune să aibă accesul direct al cumpărătorului la marfă.

Deci, modernizare — expunere deschisă a mărfurilor, contacte ne mijlocite între cumpărător și marfă, suprimarea vechilor bariere. Plus, desigur, plata directă la vânzător, asigurarea colectării cumpărătorilor, transportul obiectelor grele etc., o întreagă gamă de măsuri care înlesnesc deservirea.

Cum e la „Victoria”? La raionul de stoc bărbătești, pe un front de o lungime apreciabilă, instalate în niște rafturi oblice, ingenioz concepute, sute de bucăți de stofă, dispuse în trei rânduri, sint efectiv la îndemâna cumpărătorilor. Nici o bariere. Tejhelelor au dispărut.

Am cerut părerea vânzătorului.

— E bine așa. Altfel n-am putea pridi. Când te asaltează 20 de cumpărători dintr-o dată e imposibil să-i servești pe toți.

Sala de confecții. Cît vezi cu ochii, șiruri nesfârșite de tronsoane de metal cu un respectabil număr de rochii și bluze. La fel și la confecții pentru bărbați, la articole de decorație, etc. Utilajul de expunere a fost creat cu resurse proprii ale magazinului, în atelierul sale. Este, incontestabil, un lucru de merit.

Avantajele și pentru vânzător și pentru cumpărător. A sporit considerabil capacitatea de expunere. Se poate oferi un sortiment mai variat. Vânzătorii nu mai au bătaie de cap cu scosul și pusul mărfurilor și confecțiilor în raft, în dulapuri, în sertare. S-a introdus plata la vânzător la jumătate din raioane. Este o demonstrație convingătoare a superiorității și eficienței metodelor moderne de desfășurare.

— Ce am realizat? — continuă interlocutorul nostru. Un singur amănunt: unde se puneau înainte 300 de costume, se expun azi 1.600.

Innoirea s-a oprit însă aici. Restul magazinului e așa cum îl știm de zece ani. Așteaptă să bată vîntul modernizării.

Ce daua produce acest lucru? La etajul I l-am urmărit pe cumpărătorul **George Marinescu**. A stat cită a stat la o tejgheta, s-a uitat și s-a uitat și s-a lăsat păgubos.

— Aici își țese pârul prin căcăluță pină cumperi. N-am nici timp, nici răbdare. Mă duc în altă parte.

Cumpărătorii pleacă nemulțumiți. Dar să ne întoarcem la discuția începută.

— Alte forme de organizare modernă? — am continuat.

— Se întâmplă ca un palton pus o dată într-un colț, dacă nu se vinde, moare la datorie.

— Cine-l împiedică să se miste? Rutina, indiferența. Comerț modern înseamnă elasticitate, adaptarea șililor magazinului în funcție de sezon, de cerințe. Formele de vânzare nu sint bătute în cuie.

Sintem la etajul I, raionul imprimării, la „Victoria”. Pe un postament, machine pentru prezentarea nouităților.

— De cînd stau nouățile acestea? —

— De la 2 mai, de cînd s-a deschis „Luna Imprimeriilor” — ne spune o vânzătoare amabilă.

— Ce faceți cu marfa nouă? —

— Dacă se vinde, nu o mai punem pe manechin.

Două întrebări: una pentru tov. director, **Artin Asadurian**: De ce postamentul manechinelor de la „Victoria” e plin de praț? Alta pentru Direcția Generală a Marilor Magazine. De ce sint atât de puține manechine în magazinele universate?

Pe **George Stănescu** l-am găsit la „Victoria” în prima oră de deschidere.

— De ce așa de dimineată? —

— Am primit un răspuns neașteptat: — Mai tirziu, aerul devine irrespirabil. Mă obosește. Am senzația că mă sufoc. Acum, cu căldurile și mai rău.

Lipsa de aer enervază și oborășește și pe vânzător.

— Ce am realizat? — continuă interlocutorul nostru. Un singur amănunt: unde se puneau înainte 300 de costume, se expun azi 1.600.

Innoirea s-a oprit însă aici. Restul magazinului e așa cum îl știm de zece ani. Așteaptă să bată vîntul modernizării.

Ce daua produce acest lucru? La etajul I l-am urmărit pe cumpărătorul **George Marinescu**. A stat cită a stat la o tejgheta, s-a uitat și s-a uitat și s-a lăsat păgubos.

— Aici își țese pârul prin căcăluță pină cumperi. N-am nici timp, nici răbdare. Mă duc în altă parte.

Cumpărătorii pleacă nemulțumiți. Dar să ne întoarcem la discuția începută.

— Alte forme de organizare modernă? — am continuat.

— Se întâmplă ca un palton pus o dată într-un colț, dacă nu se vinde, moare la datorie.

— Cine-l împiedică să se miste? Rutina, indiferența. Comerț modern înseamnă elasticitate, adaptarea șililor magazinului în funcție de sezon, de cerințe. Formele de vânzare nu sint bătute în cuie.

Sintem la etajul I, raionul imprimării, la „Victoria”. Pe un postament, machine pentru prezentarea nouităților.

— De cînd stau nouățile acestea? —

— De la 2 mai, de cînd s-a deschis „Luna Imprimeriilor” — ne spune o vânzătoare amabilă.

— Ce faceți cu marfa nouă? —

— Dacă se vinde, nu o mai punem pe manechin.

Două întrebări: una pentru tov. director, **Artin Asadurian**: De ce postamentul manechinelor de la „Victoria” e plin de praț? Alta pentru Direcția Generală a Marilor Magazine. De ce sint atât de puține manechine în magazinele universate?

Pe **George Stănescu** l-am găsit la „Victoria” în prima oră de deschidere.

— De ce așa de dimineată? —

— Am primit un răspuns neașteptat: — Mai tirziu, aerul devine irrespirabil. Mă obosește. Am senzația că mă sufoc. Acum, cu căldurile și mai rău.

Lipsa de aer enervază și oborășește și pe vânzător.

In muzeul istoric al comerțului

Trecem mai departe. La etajul I, contrastul e ca de la cer la pămînt. Parcă intri în muzeul istoric care etalează recuzita veche a comerțului. Rafturi blîndind pereții pînd-n tavan, astupînd lumina zilei, zeci de polițe, suprapolițe și subpolițe; masive, neînduplecate, tejhele patinate de vreme — totul avertizează încruntat: aici nu se pătrunde, pe aici nu se trece. Mobilierul ocupă mult mai mult spațiu decît marfa, iar marfa, biata de ea, aliniată militărește la marginea polițelor, stă la depărtare reglementată de 2 metri de mîna și ochii cumpărătorului. Alegerea unei mărfi se face... prin telecomandă. Intinzi mîna, folosești, și în mîna în care te reușești să faci înțeles, indici, ceri. La raionul de poșete am întîlnit-o pe profesoara **Măgdalena Iordăchescu**. Sonda cu privirea adîncul unui raft.

— Cumpărăți o poșetă? —

— Deocamdată caut să disting culoarea și modelul.

Și alți cumpărători zăboveau în lumina difuză a electricității de-a lungul hectarilor de rafturi, tejhele și tonete de sticlă — scri-nuri bătrînești — de toate calibrele.

Cu unele variații, instantaneul se reproduce și la raioanele de la parter. Cer roșt mai are această încurcătură, acest balast? — ne întrebă (pe noi?) un vânzător. Aceste condiții de vânzare se potriveau poate negustorului individual care avea 20 de clienți pe zi, dar cum se potrivește ele într-un magazin universal, în fața fluturului de cumpărători nerăbdoși, grăbiți, care vor să se orienteze dintr-o ochire asupra a ceea ce cumpără? Oare cadrele cu munci de răspundere în comerț, inclusiv, Direcția generală a marilor magazine din Ministerul Comerțului Interior nu cunosc acest lucru elementar?

Secrete deconspirate

Tovarășul **Antonescu** lucrează la magazinul universal „București”. S-a retrasors de curînd din Franța, unde a făcut cunoștință cu experiența magazinului „Printemps”.

— Marfa să fie expusă, nu mobilierul — spune el. Acesta e criteriul unei deserviri moderne. I-am întrebat pe francezi de ce pun marfa pe măsute.

— Toată problema într-un magazin universal e să ofere clienților posibilitatea de a se mișca lejer, de a se orienta repede, de a alege repede, de a cumpăra repede.

În cele mai bune magazine universale, de mare faimă, raioanele sint dispuse ca niște mici insule. Toate mărfurile — la vedere.

Cum e la „București”? La etajul IV au dispărut rafturile care astupau lumina. S-a semnat și actul de deces al tejhelelor la acest etaj. La fel, la magazinul universal din Reșița. Le-au luat locul standerele, tronsoane de metal sau alte utilaje de expunere.

„Merele putrede...”

„De cîteva săptămîni — scrie **Bocaccio**. Ea este aceea care face să se nască, hrănește și întreține cele mai frumoase sentimente de generozitate de care e capabilă inima omenescă”. Prietenia — născută chiar în anii copilăriei și poate mai mult în anii tinereții, se leagă pe terenul unor simțiri sufletești, al unei corepondențe în ceea ce privește preocupările, modul de a vedea lucrurile, lumea înconjurătoare.

Ancheta pe care am întreprins-o în rîndul unor cadre didactice, părinți, tineri și cetățeni de diferite profesii a dat răspuns la multe din problemele privind modul cum își pun amprenta asupra caracterului, asupra concepției de viață și conducerii prieteniei dintre tineri.

Am discutat nu o dată cu părinții care se miră de ce unii sau alții dintre copii „admiră” pe acei tineri, care își fac un titlu de mîndrie din a nu învidia și a fi imperșinți cu profesorii și alți oameni mari, sau fac paradă de forță lor atletice bruscînd elevii mai mici.

Care este explicația? Nu întodeună copiii pot să discearnă singuri ceea ce este bun sau rău în comportarea colegului de bancă, a tovarășului de joacă sau distracții. La rîndul lor, unii părinți nu știu să devină confidenții adolescenților, să lăui-

— Ce am realizat? — continuă interlocutorul nostru. Un singur amănunt: unde se puneau înainte 300 de costume, se expun azi 1.600.

Innoirea s-a oprit însă aici. Restul magazinului e așa cum îl știm de zece ani. Așteaptă să bată vîntul modernizării.

Ce daua produce acest lucru? La etajul I l-am urmărit pe cumpărătorul **George Marinescu**. A stat cită a stat la o tejgheta, s-a uitat și s-a uitat și s-a lăsat păgubos.

— Aici își țese pârul prin căcăluță pină cumperi. N-am nici timp, nici răbdare. Mă duc în altă parte.

Cumpărătorii pleacă nemulțumiți. Dar să ne întoarcem la discuția începută.

— Alte forme de organizare modernă? — am continuat.

— Se întâmplă ca un palton pus o dată într-un colț, dacă nu se vinde, moare la datorie.

— Cine-l împiedică să se miste? Rutina, indiferența. Comerț modern înseamnă elasticitate, adaptarea șililor magazinului în funcție de sezon, de cerințe. Formele de vânzare nu sint bătute în cuie.

Sintem la etajul I, raionul imprimării, la „Victoria”. Pe un postament, machine pentru prezentarea nouităților.

— De cînd stau nouățile acestea? —

— De la 2 mai, de cînd s-a deschis „Luna Imprimeriilor” — ne spune o vânzătoare amabilă.

— Ce faceți cu marfa nouă? —

— Dacă se vinde, nu o mai punem pe manechin.

Două întrebări: una pentru tov. director, **Artin Asadurian**: De ce postamentul manechinelor de la „Victoria” e plin de praț? Alta pentru Direcția Generală a Marilor Magazine. De ce sint atât de puține manechine în magazinele universate?

Pe **George Stănescu** l-am găsit la „Victoria” în prima oră de deschidere.

— De ce așa de dimineată? —

— Am primit un răspuns neașteptat: — Mai tirziu, aerul devine irrespirabil. Mă obosește. Am senzația că mă sufoc. Acum, cu căldurile și mai rău.

Lipsa de aer enervază și oborășește și pe vânzător.

— Ce am realizat? — continuă interlocutorul nostru. Un singur amănunt: unde se puneau înainte 300 de costume, se expun azi 1.600.

Innoirea s-a oprit însă aici. Restul magazinului e așa cum îl știm de zece ani. Așteaptă să bată vîntul modernizării.

Ce daua produce acest lucru? La etajul I l-am urmărit pe cumpărătorul **George Marinescu**. A stat cită a stat la o tejgheta, s-a uitat și s-a uitat și s-a lăsat păgubos.

— Aici își țese pârul prin căcăluță pină cumperi. N-am nici timp, nici răbdare. Mă duc în altă parte.

Cumpărătorii pleacă nemulțumiți. Dar să ne întoarcem la discuția începută.

— Alte forme de organizare modernă? — am continuat.

— Se întâmplă ca un palton pus o dată într-un colț, dacă nu se vinde, moare la datorie.

— Cine-l împiedică să se miste? Rutina, indiferența. Comerț modern înseamnă elasticitate, adaptarea șililor magazinului în funcție de sezon, de cerințe. Formele de vânzare nu sint bătute în cuie.

Sintem la etajul I, raionul imprimării, la „Victoria”. Pe un postament, machine pentru prezentarea nouităților.

— De cînd stau nouățile acestea? —

— De la 2 mai, de cînd s-a deschis „Luna Imprimeriilor” — ne spune o vânzătoare amabilă.

— Ce faceți cu marfa nouă? —

— Dacă se vinde, nu o mai punem pe manechin.

Două întrebări: una pentru tov. director, **Artin Asadurian**: De ce postamentul manechinelor de la „Victoria” e plin de praț? Alta pentru Direcția Generală a Marilor Magazine. De ce sint atât de puține manechine în magazinele universate?

Pe **George Stănescu** l-am găsit la „Victoria” în prima oră de deschidere.

— De ce așa de dimineată? —

— Am primit un răspuns neașteptat: — Mai tirziu, aerul devine irrespirabil. Mă obosește. Am senzația că mă sufoc. Acum, cu căldurile și mai rău.

Lipsa de aer enervază și oborășește și pe vânzător.

— Ce am realizat? — continuă interlocutorul nostru. Un singur amănunt: unde se puneau înainte 300 de costume, se expun azi 1.600.

Innoirea s-a oprit însă aici. Restul magazinului e așa cum îl știm de zece ani. Așteaptă să bată vîntul modernizării.

Ce daua produce acest lucru? La etajul I l-am urmărit pe cumpărătorul **George Marinescu**. A stat cită a stat la o tejgheta, s-a uitat și s-a uitat și s-a lăsat păgubos.

— Aici își țese pârul prin căcăluță pină cumperi. N-am nici timp, nici răbdare. Mă duc în altă parte.

Cumpărătorii pleacă nemulțumiți. Dar să ne întoarcem la discuția începută.

— Alte forme de organizare modernă? — am continuat.

— Se întâmplă ca un palton pus o dată într-un colț, dacă nu se vinde, moare la datorie.

— Cine-l împiedică să se miste? Rutina, indiferența. Comerț modern înseamnă elasticitate, adaptarea șililor magazinului în funcție de sezon, de cerințe. Formele de vânzare nu sint bătute în cuie.

Sintem la etajul I, raionul imprimării, la „Victoria”. Pe un postament, machine pentru prezentarea nouităților.

— De cînd stau nouățile acestea? —

— De la 2 mai, de cînd s-a deschis „Luna Imprimeriilor” — ne spune o vânzătoare amabilă.

— Ce faceți cu marfa nouă? —

— Dacă se vinde, nu o mai punem pe manechin.

Două întrebări: una pentru tov. director, **Artin Asadurian**: De ce postamentul manechinelor de la „Victoria” e plin de praț? Alta pentru Direcția Generală a Marilor Magazine. De ce sint atât de puține manechine în magazinele universate?

Pe **George Stănescu** l-am găsit la „Victoria” în prima oră de deschidere.

— De ce așa de dimineată? —

— Am primit un răspuns neașteptat: — Mai tirziu, aerul devine irrespirabil. Mă obosește. Am senzația că mă sufoc. Acum, cu căldurile și mai rău.

Lipsa de aer enervază și oborășește și pe vânzător.

„Merele putrede...”

„De cîteva săptămîni — scrie **Bocaccio**. Ea este aceea care face să se nască, hrănește și întreține cele mai frumoase sentimente de generozitate de care e capabilă inima omenescă”. Prietenia — născută chiar în anii copilăriei și poate mai mult în anii tinereții, se leagă pe terenul unor simțiri sufletești, al unei corepondențe în ceea ce privește preocupările, modul de a vedea lucrurile, lumea înconjurătoare.

Ancheta pe care am întreprins-o în rîndul unor cadre didactice, părinți, tineri și cetățeni de diferite profesii a dat răspuns la multe din problemele privind modul cum își pun amprenta asupra caracterului, asupra concepției de viață și conducerii prieteniei dintre tineri.

Am discutat nu o dată cu părinții care se miră de ce unii sau alții dintre copii „admiră” pe acei tineri, care își fac un titlu de mîndrie din a nu învidia și a fi imperșinți cu profesorii și alți oameni mari, sau fac paradă de forță lor atletice bruscînd elevii mai mici.

Care este explicația? Nu întodeună copiii pot să discearnă singuri ceea ce este bun sau rău în comportarea colegului de bancă, a tovarășului de joacă sau distracții. La rîndul lor, unii părinți nu știu să devină confidenții adolescenților, să lăui-

— Ce am realizat? — continuă interlocutorul nostru. Un singur amănunt: unde se puneau înainte 300 de costume, se expun azi 1.600.

Innoirea s-a oprit însă aici. Restul magazinului e așa cum îl știm de zece ani. Așteaptă să bată vîntul modernizării.

Ce daua produce acest lucru? La etajul I l-am urmărit pe cumpărătorul **George Marinescu**. A stat cită a stat la o tejgheta, s-a uitat și s-a uitat și s-a lăsat păgubos.

— Aici își țese pârul prin căcăluță pină cumperi. N-am nici timp, nici răbdare. Mă duc în altă parte.

Cumpărătorii pleacă nemulțumiți. Dar să ne întoarcem la discuția începută.

— Alte forme de organizare modernă? — am continuat.

— Se întâmplă ca un palton pus o dată într-un colț, dacă nu se vinde, moare la datorie.

— Cine-l împiedică să se miste? Rutina, indiferența. Comerț modern înseamnă elasticitate, adaptarea șililor magazinului în funcție de sezon, de cerințe. Formele de vânzare nu sint bătute în cuie.

Sintem la etajul I, raionul imprimării, la „Victoria”. Pe un postament, machine pentru prezentarea nouităților.

— De cînd stau nouățile acestea? —

— De la 2 mai, de cînd s-a deschis „Luna Imprimeriilor” — ne spune o vânzătoare amabilă.

— Ce faceți cu marfa nouă? —

— Dacă se vinde, nu o mai punem pe manechin.

Două întrebări: una pentru tov. director, **Artin Asadurian**: De ce postamentul manechinelor de la „Victoria” e plin de praț? Alta pentru Direcția Generală a Marilor Magazine. De ce sint atât de puține manechine în magazinele universate?

Pe **George Stănescu** l-am găsit la „Victoria” în prima oră de deschidere.

— De ce așa de dimineată? —

— Am primit un răspuns neașteptat: — Mai tirziu, aerul devine irrespirabil. Mă obosește. Am senzația că mă sufoc. Acum, cu căldurile și mai rău.

Lipsa de aer enervază și oborășește și pe vânzător.

„Merele putrede...”

„De cîteva săptămîni — scrie **Bocaccio**. Ea este aceea care face să se nască, hrănește și întreține cele mai frumoase sentimente de generozitate de care e capabilă inima omenescă”. Prietenia — născută chiar în anii copilăriei și poate mai mult în anii tinereții, se leagă pe terenul unor simțiri sufletești, al unei corepondențe în ceea ce privește preocupările, modul de a vedea lucrurile, lumea înconjurătoare.

Ancheta pe care am întreprins-o în rîndul unor cadre didactice, părinți, tineri și cetățeni de diferite profesii a dat răspuns la multe din problemele privind modul cum își pun amprenta asupra caracterului, asupra concepției de viață și conducerii prieteniei dintre tineri.

Am discutat nu o dată cu părinții care se miră de ce unii sau alții dintre copii „admiră” pe acei tineri, care își fac un titlu de mîndrie din a nu învidia și a fi imperșinți cu profesorii și alți oameni mari, sau fac paradă de forță lor atletice bruscînd elevii mai mici.

Care este explicația? Nu întodeună copiii pot să discearnă singuri ceea ce este bun sau rău în comportarea colegului de bancă, a tovarășului de joacă sau distracții. La rîndul lor, unii părinți nu știu să devină confidenții adolescenților, să lăui-

— Ce am realizat? — continuă interlocutorul nostru. Un singur amănunt: unde se puneau înainte 300 de costume, se expun azi 1.600.

Innoirea s-a oprit însă aici. Restul magazinului e așa cum îl știm de zece ani. Așteaptă să bată vîntul modernizării.

Ce daua produce acest lucru? La etajul I l-am urmărit pe cumpărătorul **George Marinescu**. A stat cită a stat la o tejgheta, s-a uitat și s-a uitat și s-a lăsat păgubos.

— Aici își țese pârul prin căcăluță pină cumperi. N-am nici timp, nici răbdare. Mă duc în altă parte.

Cumpărătorii pleacă nemulțumiți. Dar să ne întoarcem la discuția începută.

— Alte forme de organizare modernă? — am continuat.

— Se întâmplă ca un palton pus o dată într-un colț, dacă nu se vinde, moare la datorie.

— Cine-l împiedică să se miste? Rutina, indiferența. Comerț modern înseamnă elasticitate, adaptarea șililor magazinului în funcție de sezon, de cerințe. Formele de vânzare nu sint bătute în cuie.

Sintem la etajul I, raionul imprimării, la „Victoria”. Pe un postament, machine pentru prezentarea nouităților.

— De cînd stau nouățile acestea? —

— De la 2 mai, de cînd s-a deschis „Luna Imprimeriilor” — ne spune o vânzătoare amabilă.

— Ce faceți cu marfa nouă? —

— Dacă se vinde, nu o mai punem pe manechin.

Două întrebări: una pentru tov. director, **Artin Asadurian**: De ce postamentul manechinelor de la „Victoria” e plin de praț? Alta pentru Direcția Generală a Marilor Magazine. De ce sint atât de puține manechine în magazinele universate?

Pe **George Stănescu** l-am găsit la „Victoria” în prima oră de deschidere.

— De ce așa de dimineată? —

— Am primit un răspuns neașteptat: — Mai tirziu, aerul devine irrespirabil. Mă obosește. Am senzația că mă sufoc. Acum, cu căldurile și mai rău.

Lipsa de aer enervază și oborășește și pe vânzător.

— Ce am realizat? — continuă interlocutorul nostru. Un singur amănunt: unde se puneau înainte 300 de costume, se expun azi 1.600.

Innoirea s-a oprit însă aici. Restul magazinului e așa cum îl știm de zece ani. Așteaptă să bată vîntul modernizării.

Ce daua produce acest lucru? La etajul I l-am urmărit pe cumpărătorul **George Marinescu**. A stat cită a stat la o tejgheta, s-a uitat și s-a uitat și s-a lăsat păgubos.

— Aici își țese pârul prin căcăluță pină cumperi. N-am nici timp, nici răbdare. Mă duc în altă parte.

Cumpărătorii pleacă nemulțumiți. Dar să ne întoarcem la discuția începută.

— Alte forme de organizare modernă? — am continuat.

— Se întâmplă ca un palton pus o dată într-un colț, dacă nu se vinde, moare la datorie.

— Cine-l împiedică să se miste? Rutina, indiferența. Comerț modern înseamnă elasticitate, adaptarea șililor magazinului în funcție de sezon, de cerințe. Formele de vânzare nu sint bătute în cuie.

Sintem la etajul I, raionul imprimării, la „Victoria”. Pe un postament, machine pentru prezentarea nouităților.

— De cînd stau nouățile acestea? —

— De la 2 mai, de cînd s-a deschis „Luna Imprimeriilor” — ne spune o vânzătoare amabilă.

— Ce faceți cu marfa nouă? —

— Dacă se vinde, nu o mai punem pe manechin.

Două întrebări: una pentru tov. director, **Artin Asadurian**: De ce postamentul manechinelor de la „Victoria” e plin de praț? Alta pentru Direcția Generală a Marilor Magazine. De ce sint atât de puține manechine în magazinele universate?

Pe **George Stănescu** l-am găsit la „Victoria” în prima oră de deschidere.

— De ce așa de dimineată? —

— Am primit un răspuns neașteptat: — Mai tirziu, aerul devine irrespirabil. Mă obosește. Am senzația că mă sufoc. Acum, cu căldurile și mai rău.

Lipsa de aer enervază și oborășește și pe vânzător.

— Ce am realizat? — continuă interlocutorul nostru. Un singur amănunt: unde se puneau înainte 300 de costume, se expun azi 1.600.

Innoirea s-a oprit însă aici. Restul magazinului e așa cum îl știm de zece ani. Așteaptă să bată vîntul modernizării.

Ce daua produce acest lucru? La etajul I l-am urmărit pe cumpărătorul **George Marinescu**. A stat cită a stat la o tejgheta, s-a uitat și s-a uitat și s-a lăsat păgubos.

— Aici își țese pârul prin căcăluță pină cumperi. N-am nici timp, nici răbdare. Mă duc în altă parte.

Cumpărătorii pleacă nemulțumiți. Dar să ne întoarcem la discuția începută.

— Alte forme de organizare modernă? — am continuat.

— Se întâmplă ca un palton pus o dată într-un colț, dacă nu se vinde, moare la datorie.

— Cine-l împiedică să se miste? Rutina, indiferența. Comerț modern înseamnă elasticitate, adaptarea șililor magazinului în funcție de sezon, de cerințe. Formele de vânzare nu sint bătute în cuie.

Sintem la etajul I, raionul imprimării, la „Victoria”. Pe un postament, machine pentru prezentarea nouităților.

— De cînd stau nouățile acestea? —

— De la 2 mai, de cînd s-a deschis „Luna Imprimeriilor” — ne spune o vânzătoare amabilă.

— Ce faceți cu marfa nouă? —

— Dacă se vinde, nu o mai punem pe manechin.

Două întrebări: una pentru tov. director, **Artin Asadurian**: De ce postamentul manechinelor de la „Victoria” e plin de praț? Alta pentru Direcția Generală a Marilor Magazine. De ce sint atât de puține manechine în magazinele universate?

Pe **George Stănescu** l-am găsit la „Victoria” în prima oră de deschidere.

— De ce așa de dimineată? —

— Am primit un răspuns neașteptat: — Mai tirziu, aerul devine irrespirabil. Mă obosește. Am senzația că mă sufoc. Acum, cu căldurile și mai rău.

Lipsa de aer enervază și oborășește și pe vânzător.

— Ce am realizat? — continuă interlocutorul nostru. Un singur amănunt: unde se puneau înainte 300 de costume, se expun azi 1.600.

Innoirea s-a oprit însă aici. Restul magazinului e așa cum îl știm de zece ani. Așteaptă să bată vîntul modernizării.

Ce daua produce acest lucru? La etajul I l-am urmărit pe cumpărătorul **George Marinescu**. A stat cită a stat la o tejgheta, s-a uitat și s-a uitat și s-a lăsat păgubos.

— Aici își țese pârul prin căcăluță pină cumperi. N-am nici timp, nici răbdare. Mă duc în altă parte.

Cumpărătorii pleacă nemulțumiți. Dar să ne întoarcem la discuția începută.

— Alte forme de organizare modernă? — am continuat.

— Se întâmplă ca un palton pus o dată într-un colț, dacă nu se vinde, moare la datorie.

— Cine-l împiedică să se miste? Rutina, indiferența. Comerț modern înseamnă elasticitate, adaptarea șililor magazinului în funcție de sezon, de cerințe. Formele de vânzare nu sint bătute în cuie.

Sintem la etajul I, raionul imprimării, la „Victoria”. Pe un postament, machine pentru prezentarea nouităților.

— De cînd stau nouățile acestea? —

— De la 2 mai, de cînd s-a deschis „Luna Imprimeriilor” — ne spune o vânzătoare amabilă.

— Ce faceți cu marfa nouă? —

— Dacă se vinde, nu o mai punem pe manechin.

Două întrebări: una pentru tov. director, **Artin Asadurian**: De ce postamentul manechinelor de la „Victoria” e plin de praț? Alta pentru Direcția Generală a Marilor Magazine. De ce sint atât de puține manechine în magazinele universate?

Pe **George Stănescu** l-am găsit la „Victoria” în prima oră de deschidere.

— De ce așa de dimineată? —

— Am primit un răspuns neașteptat: — Mai tirziu, aerul devine irrespirabil. Mă obosește. Am senzația că mă sufoc. Acum, cu căldurile și mai rău.

Lipsa de aer enervază și oborășește și pe vânzător.

„Merele putrede...”

„De cîteva săptămîni — scrie **Bocaccio**. Ea este aceea care face să se nască, hrănește și întreține cele mai frumoase sentimente de generozitate de care e capabilă inima omenescă”. Prietenia — născută chiar în anii copilăriei și poate mai mult în anii tinereții, se leagă pe terenul unor simțiri sufletești, al unei corepondențe în ceea ce privește preocupările, modul de a vedea lucrurile, lumea înconjurătoare.

Ancheta pe care am întreprins-o în rîndul unor cadre didactice, părinți, tineri și cetățeni de diferite profesii a dat răspuns la multe din problemele privind modul cum își pun amprenta asupra caracterului, asupra concepției de viață și conducerii prieteniei dintre tineri.

Am discutat nu o dată cu părinții care se miră de ce unii sau alții dintre copii „admiră” pe acei tineri, care își fac un titlu de mîndrie din a nu învidia și a fi imperșinți cu profesorii și alți oameni mari, sau fac paradă de forță lor atletice bruscînd elevii mai mici.

Care este explicația? Nu întodeună copiii pot să discearnă singuri ceea ce este bun sau rău în comportarea colegului de bancă, a tovarășului de joacă sau distracții. La rîndul lor, unii părinți nu știu să devină confidenții adolescenților, să lăui-

— Ce am realizat? — continuă interlocutorul nostru. Un singur amănunt: unde se puneau înainte 300 de costume, se expun azi 1.600.

Innoirea s-a oprit însă aici. Restul magazinului e așa cum îl știm de zece ani. Așteaptă să bată vîntul modernizării.

Ce daua produce acest lucru? La etajul I l-am urmărit pe cumpărătorul **George Marinescu**. A stat cită a stat la o tejgheta, s-a uitat și s-a uitat și s-a lăsat păgubos.

— Aici își țese pârul prin căcăluță pină cumperi. N-am nici timp, nici răbdare. Mă duc în altă parte.

Cumpărătorii pleacă nemulțumiți. Dar să ne întoarcem la discuția începută.

— Alte forme de organizare modernă? — am continuat.

— Se întâmplă ca un palton pus o dată într-un colț, dacă nu se vinde, moare la datorie.

— Cine-l împiedică să se miste? Rutina, indiferența. Comerț modern înseamnă elasticitate, adaptarea șililor magazinului în funcție de sezon, de cerințe. Formele de vânzare nu sint bătute în cuie.

Sintem la etajul I, raionul imprimării, la „Victoria”. Pe un postament, machine pentru prezentarea nouităților.

— De cînd stau nouățile acestea? —

— De la 2 mai, de cînd s-a deschis „Luna Imprimeriilor” — ne spune o vânzătoare amabilă.

— Ce faceți cu marfa nouă? —

— Dacă se vinde, nu o mai punem pe manechin.

Două întrebări: una pentru tov. director, **Artin Asadurian**: De ce postamentul manechinelor de la „Victoria” e plin de praț? Alta pentru Direcția Generală a Marilor Magazine. De ce sint atât de puține manechine în magazinele universate?

Pe **George Stănescu** l-am găsit la „Victoria” în prima oră de deschidere.

— De ce așa de dimineată? —

— Am primit un răspuns neașteptat: — Mai tirziu, aerul devine irrespirabil. Mă obosește. Am senzația că mă sufoc. Acum, cu căldurile și mai rău.

Lipsa de aer enervază și oborășește și pe vânzător.

„Merele putrede...”

„De cîteva săptămîni — scrie **Bocaccio**. Ea este aceea care face să se nască, hrănește și întreține cele mai frumoase sentimente de generozitate de care e capabilă inima omenescă”. Prietenia — născută chiar în anii copilăriei și poate mai mult în anii tinereții, se leagă pe terenul unor simțiri sufletești, al unei corepondențe în ceea ce privește preocupările, modul de a vedea lucrurile, lumea înconjurătoare.

Ancheta pe care am întreprins-o în rîndul unor cadre didactice, părinți, tineri și cetățeni de diferite profesii a dat răspuns la multe din problemele privind modul cum își pun amprenta asupra caracterului, asupra concepției de viață și conducerii prieteniei dintre tineri.

Am discutat nu o dată cu părinții care se miră de ce unii sau alții dintre copii „admiră” pe acei tineri, care își fac un titlu de mîndrie din a nu învidia și a fi imperșinți cu profesorii și alți oameni mari, sau fac paradă de forță lor atletice bruscînd elevii mai mici.

Care este explicația? Nu întodeună copiii pot să discearnă singuri ceea ce este bun sau rău în comportarea colegului de bancă, a tovarășului de joacă sau distracții. La rîndul lor, unii părinți nu știu să devină confidenții adolescenților, să lăui-

— Ce am realizat? — continuă interlocutorul nostru. Un singur amănunt: unde se puneau înainte 300 de costume, se expun azi 1.600.

Innoirea s-a oprit însă aici. Restul magazinului e așa cum îl știm de zece ani. Așteaptă să bată vîntul modernizării.

Ce daua produce acest lucru? La etajul I l-am urmărit pe cumpărătorul **George Marinescu**. A stat cită a stat la o tejgheta, s-a uitat și s-a uitat și s-a lăsat păgubos.

— Aici își țese pârul prin căcăluță pină cumperi. N-am nici timp, nici răbdare. Mă duc în altă parte.

Cumpărătorii pleacă nemulțumiți. Dar să ne întoarcem la discuția începută.

— Alte forme de organizare modernă? — am continuat.

— Se întâmplă ca un palton pus o dată într-un colț, dacă nu se vinde, moare la datorie.

— Cine-l împiedică să se miste? Rutina, indiferența. Comerț modern înseamnă elasticitate, adaptarea șililor magazinului în funcție de sezon, de cer

PROIECTELE DE DIRECTIVE ALE

CONGRESULUI AL IV-lea AL P.M.R.

ÎN DEZBATERE

Putem perfecționa producția întreprinderii cu forțele proprii

În vederea întării și permanentizării legăturilor dintre știință și producție, propun să se înființeze în marile întreprinderi din țara noastră consilii tehnice-științifice formate din oameni de știință, cercetători din diverse institute de cercetare și de învățământ superior...

Propun ca în proiectul de Directive ale Congresului partidului să se sublinieze necesitatea de a se acorda o grijă sporită folosirii maxime a rezervelor de scurtă a întregii perioade de pregătire și realizare a investițiilor...

cerințele majore ale economiei, singurele considerate de care trebuie să se țină seama.

Termenul scurt - premisă a eficienței

De multe ori, prin aplicarea unor metode moderne de execuție a lucrărilor, utilizarea cu îndrăzneală a utilajelor, constructorii au reușit să termine noi obiective industriale într-un timp mai scurt decât cel stabilit...

progresul tehnic, influențând negativ nivelul eficienței investițiilor respective. De aceea, consider că ar fi util ca în proiectul de Directive ale Congresului partidului să se sublinieze necesitatea de a se acorda o grijă sporită folosirii maxime a rezervelor de scurtă a întregii perioade de pregătire și realizare a investițiilor...

Acastă problemă are o mare însemnătate pentru respectarea diferitelor corelații în planul cincinal, pentru realizarea mai devreme a unor produse necesare economiei naționale.

Nici o concesie la gama indicatorilor proiectați

Realizarea eficienței economice la noile capacități de producție în funcțiune presupune îndeplinirea tuturor indicatorilor tehnico-economici proiectați. Colectivele întreprinderilor respective nu trebuie să-și concentreze unilateral eforturile...

Dezvoltarea multilaterală, pe o linie ascendentă a economiei naționale, este asigurată prin realizarea, de la an la an, a unui volum crescând de investiții. Așa cum prevede proiectul de Directive pentru viitorul cincinal...

tarea de capacități de mărime optimă, procese tehnologice și utilaje de înaltă productivitate - la nivelul tehnicii avansate - este mai judicioasă amplasamente și soluții constructive menite să contribuie la scurtarea duratei de execuție a construcțiilor.

Orice slăbire a exigenței proiectanților în faza de studiu tehnico-economic poate duce la aprecieri necorespunzătoare asupra economicității obiectivelor respective, la adoptarea unor soluții care

O URIAȘĂ RĂSPUNDERE: INVESTIREA EFICIENTĂ A 250 MILIARDE DE LEI

Cei mai înalți parametri tehnici și economici

Aș dori să mă opresc la prevederile din proiect referitoare la atenția maximă ce trebuie acordată în toate sectoarele, de către toți factorii de răspundere - proiectanți, constructori, beneficiari, furnizori de utilaje și materiale, foruri de avizare - pentru asigurarea celei mai înalte eficiențe economice a investițiilor.

Experiența a dovedit că de importanță este pentru realizarea acestei eficiențe analiza temeinică, în faza de studiu tehnico-economic, a tuturor problemelor ce condiționează mărimea indicatorilor economici și financiari ai noilor capacități de producție și punerea lor în funcțiune în timp cât mai scurt...

nu se potrivească condițiilor, la subestimarea efortului de investiții necesar. Un studiu superficial se reflectă mai târziu în cereri de suplimentare a investițiilor, în recalcularea indicatorilor de eficiență, în instabilitatea soluțiilor de execuție, mărind nejustificat durata lucrărilor de construcții-montaj...

Tiberiu HORVATH vicepreședinte al Băncii de Investiții

gume de la Ovidiu-Constanța a fost pusă în funcțiune în 9 luni de la deschiderea șantierului, Fabrica de mobilă Rădăuți în 20 de luni, perioadă mult mai scurtă decât cele în care s-au realizat anterior alte obiective similare. Respectarea termenului de punere în funcțiune a obiectivelor în construcție reprezintă premisa esențială de realizare a eficienței economice în perioada stabilită...

Calcularea timpului să înceapă de la proiectare

Progresul tehnic determină într-un timp relativ scurt schimbări calitative în procesele tehnologice, în efectele economice ale uneia sau alteia din soluțiile adoptate. Dacă întocmirea studiilor tehnice și economice, a proiectelor și avizarea lor se prelungesc, procesele tehnologice, soluțiile constructive se învechesc, sint depășite de evoluția

Ing. Iosif OPRISAN director general al Uzinei de construcții de mașini Reșița

acordăm atenție bunelor organizări a grupelor de proiectare, urmărind adaptarea lor la cerințele actuale și de perspectivă ale producției. Structura organizatorică a grupelor de proiectare s-a conturat mai bine în ultimii ani, o dată cu sporirea considerabilă a sarcinilor de producție ale uzinei. Serviciul constructor-șef a fost compartimentat pe ateliere de proiectare, specializate în funcțiile de grupuri mari de proiectare...

Și cum reiese din proiectele de Directive, producția de locomotive Diesel electrice și electrice magistrale urmează să crească în viitorul cincinal de 1,8 ori, iar în anii 1966-1975 se va instala în centralele electrice o putere de circa 20 milioane kW. O importanță deosebită are îndeplinirea acestor sarcini care aduce colectivului uzinei noastre. Ponderea agregatorilor energetice în volumul total al producției uzinei reprezintă 20 la sută...

În legătură cu problemele ridicate în proiectul de Directive, vreau să mă refer la necesitatea îmbunătățirii activității serviciilor de concepție și întărirea colaborării uzinei cu oamenii de știință. Propria experiență ne-a arătat că încadrarea serviciilor de concepție cu specialiști având o înaltă calificare profesională, orientarea activității acestora spre rezolvarea problemelor esențiale puse de introducerea tehnicii moderne în producție...

De energie din resurse proprii, pentru valorificarea multilaterală a surselor energetice, planul de dezvoltare în următorii 10 ani a bazei energetice și a electrificării prevede ca până în 1975 consumul total anual de energie să crească la 70-75 milioane tone combustibil convențional, iar producția de energie electrică la 55-60 miliarde kWh.

În vederea întării și permanentizării legăturilor dintre știință și producție, propun să se înființeze în marile întreprinderi din țara noastră consilii tehnice-științifice formate din oameni de știință, cercetători din diverse institute de cercetare și de învățământ superior, precum și din specialiști din întreprinderea respectivă.

În prezent, în colaborarea cu Institutul politehnic, se studiază posibilitățile de îmbunătățire a aspiratorului pentru tipul de turbină hidroaolică de 8,2 MW. Cu sprijinul Bazei de cercetări a Academiei se elaborează o nouă tehnologie de sudare și tratament termic a tablelor groase din oțel cu rezistență mărită. De asemenea, continuăm încercările pentru introducerea debilării materialelor cu grosime de peste 100 mm cu jet de plasmă...

Biuzinduo-mă pe rezultatele frumoase ale colaborării noastre cu oamenii de știință, pe activitatea consiliului tehnico-științific al uzinei, propun ca, în vederea întării și permanentizării legăturilor dintre știință și producție, să se înființeze în marile întreprinderi din țara noastră consilii tehnico-științifice formate din oameni de știință, cercetători din diverse institute de cercetare și institute de învățământ superior, precum și din specialiști din întreprinderea respectivă. Aceasta ar asigura un cadru organizatoric adecvat pentru o conlucrare activă între oamenii de știință și specialiștii din producție...

PIATRA UNGHIULARĂ A EDIFICIULUI SOCIALIST

După cum arată proiectul de Directive, în timp ce producția globală industrială va crește în anul 1970 față de 1965 cu circa 65 la sută, adică cu un ritm mediu anual de 10,5 la sută, grupa A va spori cu 70 la sută, iar grupa B cu 40 la sută, adică o viteză de dezvoltare de 11 la sută și, respectiv, de 10 la sută. Pentru potențialul prezent și viitor al industriei noastre, pentru ritmul ei înalt de dezvoltare, este deosebit de grăitor faptul că sporul volumului producției industriale în vitorul 5 ani va depăși creșterea producției realizată în perioada 1950-1965.

O condiție principală pentru dezvoltarea economiei naționale în ritmurile și proporțiile prevăzute de proiectul de Directive o constituie promovarea și extinderea rapidă a progresului tehnic, în condițiile contemporane, cind pe plan mondial are loc o uriașă revoluție științifico-tehnică, socialismul este de neconceput fără o tehnică bazată pe ultimul cuvânt al științei moderne. În zilele noastre, relația știință-tehnică-producție a devenit atât de strinsă, încât progresul uneia nu poate fi conceput fără progresul celorlalte.

Deosebit de important este faptul că, în prezent, în țara noastră, în vederea asigurării avântului întregii economii naționale, Oglindind eforturile pe care le face pentru asigurarea necesităților

și înzestrarea cu utilaje și mașini de mare randament a tuturor celorlalte ramuri ale economiei, proiectul de Directive prevede continuarea dezvoltării susținute a industriei constructoare de mașini, al cărei ritm de creștere a producției va fi superior celui pe întreaga industrie. În viitorul cincinal, aceste ramuri își vor revine sarcini calitative superioare, deosebit de importante, fiind chemate să-și sporosească aportul la dotarea economiei naționale cu mașini și utilaje perfecționate, la nivelul tehnicii mondiale.

Deosebit de importante sunt sarcinile calitative ale ramurii de mașini și utilaje, în vederea asigurării necesităților de consum ale populației. Indicator de seamă al forței economice a unei țări, producția de metal a României socialiste va crește simțitor în vitorii cinci ani, asigurând într-o proporție din ce în ce mai mare necesitățile industriei constructoare de mașini și ale celorlalte ramuri. Motivul prevederilor, producția de oțel va atinge în anul 1970 nivelul de 6,3 milioane tone (adică va crește aproape de două ori față de nivelul anual 1965).

Creșterea cu prioritate a industriei grele este baza sigură pentru dezvoltarea continuă a industriei bunurilor de consum. Motivul proiectului de Directive, industria ușoară își va spori cu 50-55 la sută producția, în cadrul căreia se va pune un accent deosebit pe producția de țesături, fricoțaje, confecții și încălțăminte - iar industria alimentară, a cărei producție crește cu 50 la sută, va dezvoltă în special producția de carne, lactate, pește, conserve de legume și fructe, zahăr, ulei - răspunzând într-o

măsură tot mai largă cerințelor sporite ale populației. Intensificarea mecanizării, extinderea automatizării proceselor de producție, introducerea tehnicii noi în toate ramurile economiei naționale, aplicarea în practică a cuceririlor științei moderne, ridicarea calificării cadrelor, vor permite creșterea mai departe în ritm susținut a productivității muncii, în condițiile mării numărului de salariați. În perioada 1966-1970, numărul de salariați va crește cu circa 900.000, în timp ce numărul celor ocupați în agricultură va scădea, ponderea lor ajungând în 1970 la circa 50 la sută din întreaga populație activă a țării, față de 57 la sută în 1965. Continuuarea în ritm susținut a procesului de industrializare se va reflecta favorabil asupra folosirii forței de muncă, asupra structurii sociale și pe profesia a populației, determinând creșterea rîndurilor clasei muncitoare - ceea ce este mai înaltă a societății noastre.

DIN LUMEA LARGĂ

CAPODOPERELE LUMII

2. ȘCOALA DIN ATENA

De foarte puține ori, intrind într-o sală de muzeu — și aceasta, în lunga mea carieră, s-a întâmplat de multe sute de ori — am fost mai emoțional ca atunci când am călcat în Stanza della Segnatura, camera din Vatican...

Acad. G. OPRESCU

dicioasă a lui Delacroix: vorbind în jurul său despre Rafael, el ne spune că acest mare artist, care nu s-a simțit să ia bunul de care avea nevoie oriunde îl găsea, știa să utilizeze acest bun în așa fel, în arta sa, încât totdeauna avea aerul de a-și lua înapoi ceea ce de fapt îi aparține...

De la 1508 Florența își îndepărtează rolul de laumiere și de completare a educației artistice de care Rafael avea nevoie. Gîndurile sale se îndreaptă spre Roma. Deși tânăr, Rafael era în stare de înfrîngeri vaste. Soartă îl servise; în pictorul alii doliți și cu o înfățișare aproape feminină, Papa Iulius II ghicește un talent capabil de versală, de caracter universal.

antică, grecească; ea amintește de contemporanul lui Rafael, de Bramante, care zămislea atunci planurile Basilicii San Pietro.

Pe această uriașă perspectivă arhitecturală, pe treptele acestei arhitecturi, Rafael s-a figurat pe reprezentanții gândirii grecești; e un breviar de filozofie, tradus în diversitatea unor frumoase și elocvente alititudini. În centru, Platon, bătrînel cu barbă venerabilă, înalță degetul spre cer, metaforă menită să traducă sensul idealist al cunoașterii sale. Aristotel, dimpotrivă, întinde mîna spre pămînt, simbol al gândirii sale realiste. În jurul lor, două grupe de discipoli: fresca, de un admirabil echilibru, are o tensiune dialectică. La stînga lui Platon, Socrate, cin, gestivulează; Diogene, cinic, stă trîntit jos pe o treaptă, cum se cuvenea, făcînd trecerea de la planul al II-lea la planul I al compoziției. Este aici nu numai Heraclit,

ȘCOALA DIN ATENA (fragmente) Portretele lui Platon și Aristotel

mai înfăptuiri. Îi încredințarea decorarea pereților noilor camere, ale Stanzelor, pe care le zidise nou papă. Și astfel, Rafael își începe activitatea de frescist; ceea ce se potrivea cel mai bine cu virtuțile sale artistice, de desenator cu o concepție plastică capabilă să dea unitate unor compoziții ample — fiindcă frescele din Stanzele Vaticanului au cel puțin opt metri lățime fiecare.

Prin arăbescul armonic, prin continuitatea expresiv unduitoare a liniei, Rafael știa să traducă nu numai visul său de poet al formelor frumoase — care uneori li se par laide moderne — dar și o aspirație adîncă spre unitate, aspirația de a exprima elanurile vaste ale gândirii și emoția cunoașterii. Școala din Atena născută pe artist întreprinzînd o astfel de sinteză, pînă la sfîrșit, este o sinteză de spiritul epocii sale, de curiozitatea nobilă pe care Renașterea o arăta naturii și o-mulului. Proclamînd valorile antichității oamenii Renașterii căpătau conștiința propriilor lor aspirații. Școala din Atena este mărturia unei eliberări a omului, care, peste interdicțiile misticismului medieval, îndrăznește să păsească spre o înțelegere raționalistă a lumii. Spiritul Renașterii găsește în valorile antichității eline un aliat, pe care fresca lui Rafael îl omagiază. Lucru semnificativ în această pictură, figura lui Platon aduce cu aceea a lui Leonardo; și, alți omagiu aduce unui mare contemporan, Heraclit, care în trăsăturile feței o mare asemănare cu Michelangelo. Înșiși arhitectura splendidă de arcade și de bolți, care formează fundalul numeroaselor personaje, nu e o arhitectură

dar și Epicur, materialistul pe care l-a denigrat cu înverșunare filozofia idealist-clericală; se înfățișează însă și în coronat de vîrș; Pythagora e în primul plan, la stînga, înconjurat de discipolii săi; la dreapta Euclid, geometrul, și Platon, cu astronomii — toți preocupați să-și comunice gîndurile, cu atenție concentrată. Domină o impresie de plenitudine și de inteligență, care se degajă nu numai din gesturi și din atitudini, dar și din măiestria complexă cu care sînt alcătuite grupurile de portrete.

Dincolo chiar de alăturarea explicită, demonstrativă, a unor personaje, compoziția are o coerență suverană, inepuizabilă. Un pictor modern, Gauguin, observă pe bună dreptate că la Rafael "există acorduri de linii de care nici nu-ți dai seama, pentru că ele sînt partea cea mai intimă, invizibilă, a omului". Fresca aceasta nu este un simplu etaj de figuri prestigioase, ci și o expresie autentică a sufletului lui Rafael. E o viziune plină de grandoare spațială în această compoziție, plină de noblețe fără eflăvăș. "Dacă în centrul didactic al frescei se află gestul lui Platon și Aristotel, centrul artistic este fundalul" — observa criticul italian Lionello Venturi. În bolțile acestui fundal, care se urmăresc una pe alta în adîncime, în acest spațiu vast se desfășoară un adevărat extaz al cunoașterii. Prezent și el în colțul din dreapta al frescei, Rafael a făcut din lucrarea sa aproape o mărturie lăticată. Evocînd grandoarea și sentimentul de înimitabil echilibru ce emană din această compoziție, să ne gîndim că Școala din Atena era opera unui tânăr de 28 de ani!

Meritul incontestabil de a face apel la fenomene naturale într-un domeniu în care pînă atunci nu se manifestaseră decât superstiții — s-a transmis de-a lungul anilor pînă la Shakespeare, în a cărui piesă „Henric al IV-lea” găsim următoarea prezentare a ei: „Pămîntul e canonic c-un soi de junglă în plute, De vîntul pe nedrept întemnițat În burta lui; cercînd să iasă-afară El zgîlție pămîntul și dărimă Clopotnițe și foisoare vechi”. O altă explicație fantezistă a originii

FURIILE PĂMÎNTULUI

De la „blestemul” asupra Sodomei la clădirile antisismice „Pucioasa” d-rului Pangloss: marele cerc de foc al Pacificului. Ceea ce Jean-Jacques Rousseau n-a putut prevedea: betonul armat

cutezurilor de pămînt se găsește în „Candide” a lui Voltaire. Unul din personajele cărții, doctorul Pangloss (care nu pregetă de altfel să afirme că „totul e cum nu se poate mai bine în cea mai bună dintre lumiile posibile...”)

departe sub apele Oceanului Atlantic. În același an, cutegurul din Chile face numeroase victime, lasă fără adăpost 2.000.000 de oameni, distruge bunuri materiale de o valoare apreciabilă, determină zădărnici și scuturări de terenuri de-a lungul țărmului Pacificului, precum și puternice valuri care se propagă pînă în celelalte părți a oceanului, în Japonia. Un important număr de victime și mari distrugerii, precum și modificări permanente în forma suprafeței pămîntului aduce după sine cutegurul din septembrie 1962 din Iran. În luna Iulie 1963 un cutegur de pămînt cu efecte distrugătoare s-a produs în Iugoslavia; mari pagube suferă în special orașul Skopje, care este distrus în proporție de nouă zecimi.

CONGO — „Cimitirul liber”

În limba locurilor înseamnă „apa cea mare”. De la izvoarele alinate unde în regiunea lacurilor rhodensiene pînă la vărsarea în Oceanul Atlantic fluviul Congo măsoară 4650 de km. Cine îl urmărește drumul pe hartă se gîndește la un imens arc de triumf. Unul din picajele arcului e înfipt adînc în junglă. Celălalt picior atinge oceanul. Fluviul are două nume — înainte de a se numi Congo, o bună parte a sa se numește Laubala; traversează de două ori Ecuatorul — o dată la Ponterville și o dată la Coquilhatville; desparte două mari orașe — Brazzaville și Leopoldville; dă numele lui celor două state congoleze care se întind în centrul continentului african.

În limba locurilor înseamnă „apa cea mare”. De la izvoarele alinate unde în regiunea lacurilor rhodensiene pînă la vărsarea în Oceanul Atlantic fluviul Congo măsoară 4650 de km. Cine îl urmărește drumul pe hartă se gîndește la un imens arc de triumf. Unul din picajele arcului e înfipt adînc în junglă. Celălalt picior atinge oceanul. Fluviul are două nume — înainte de a se numi Congo, o bună parte a sa se numește Laubala; traversează de două ori Ecuatorul — o dată la Ponterville și o dată la Coquilhatville; desparte două mari orașe — Brazzaville și Leopoldville; dă numele lui celor două state congoleze care se întind în centrul continentului african.

În limba locurilor înseamnă „apa cea mare”. De la izvoarele alinate unde în regiunea lacurilor rhodensiene pînă la vărsarea în Oceanul Atlantic fluviul Congo măsoară 4650 de km. Cine îl urmărește drumul pe hartă se gîndește la un imens arc de triumf. Unul din picajele arcului e înfipt adînc în junglă. Celălalt picior atinge oceanul. Fluviul are două nume — înainte de a se numi Congo, o bună parte a sa se numește Laubala; traversează de două ori Ecuatorul — o dată la Ponterville și o dată la Coquilhatville; desparte două mari orașe — Brazzaville și Leopoldville; dă numele lui celor două state congoleze care se întind în centrul continentului african.

În limba locurilor înseamnă „apa cea mare”. De la izvoarele alinate unde în regiunea lacurilor rhodensiene pînă la vărsarea în Oceanul Atlantic fluviul Congo măsoară 4650 de km. Cine îl urmărește drumul pe hartă se gîndește la un imens arc de triumf. Unul din picajele arcului e înfipt adînc în junglă. Celălalt picior atinge oceanul. Fluviul are două nume — înainte de a se numi Congo, o bună parte a sa se numește Laubala; traversează de două ori Ecuatorul — o dată la Ponterville și o dată la Coquilhatville; desparte două mari orașe — Brazzaville și Leopoldville; dă numele lui celor două state congoleze care se întind în centrul continentului african.

În zori la pescuit pe fluviul Congo

Dacă e adevărat că uriașii nasc uriași, atunci Congo l-a născut pe Patrice Lumumba. Cine va uita vreodată? Cînd la 27 ianuarie 1960, Lumumba sosea cu avionul la Bruxelles să semneze acordul asupra independenței Congoului, el venea de-a dreptul din închisoarea colonială de unde fusese eliberat cu o zi înainte. Totuși observat că minca care a semnat Lumumba era bandajată. Sub bandaj sîngeru rînilor pe care i le făcuseră cătușele... Uciderea acestui patriot de către dușmanii Congoului n-a putut să oprească lupta poporului său pentru libertate. Astăzi Congoul este un stat suveran și independent.

MICĂ ENCICLOPEDIÉ

Merela își dezvoltă în continuare noi „talente terapeutice”. După influența favorabilă asupra cavității dentare și a gingivitelor, de curînd un grup de cercetători francezi au demonstrat noi proprietăți interesante ale acestor fructe. Pe un lot de voluntari care cu mîncat cite un măr pe zi s-a observat că frecvența infecțiilor căilor aeriene superioare (gutașuri, faringite, laringite etc.) s-a micșorat cu o treime, iar tulburările datorate tensiunii nervoase au scăzut cu 1/3 în raport cu grupul de control.

În grădina zoologică din Baltimore (S.U.A.) cînd elefanții devin nervoși li se oferă să mestece tutun. O „cură” de 500 grame tutun repartizată în doze egale zilnice timp de cîteva zile produce un miraculos efect... liniștitor. Ce este mai rezistent — firul de păr sau plumbul, cuprul, platină, durulumină? Cercetări comparative au arătat că numai otelul poate concura cu rezistența parului omensc. La o grosime de 0,05 milimetri firul de păr suportă o greutate de 100 de grame. Aceasta înseamnă că rezistența sa maximă depășește 5000 kg/cm p. Se știe, de altfel, că locuitorii Cartaginei apreciau foarte mult rezistența firului de păr, împletind din cozile de păr ale femeilor lumii toată rezistența necesară mașinilor de lansat ghiulele de piatră. Coada de păr a unei femei, cuprinzînd în medie 200 de mii de fire, poate susține o greutate de 20 de tone.

„Apa cea mare” își va spune cuvîntul. În urmă cu cîteva ani, cînd Leopoldville era încă „capitata belgiană” a Congoului, orașul era înfățișat astfel într-un prospect pentru uzul turiștilor: „De la negru la alb, de la fabrica de sticle pentru coca-cola

„Cea mai mare insectă existentă pe pămînt este cîrăbușul-elefant din Venezuela. Greutatea lui ajunge uneori pînă la 250 de grame. Ochii muștei sînt constituiți din 4000 de fațete ceea ce îi permite să vadă simultan în toate direcțiile.

„ÎNCHEIEM UN NOU CONTRACT ISTORIC CU VIITORUL“

RĂSFORIND PRESA STRĂINĂ Fenomene de stagnare în economia franceză

Ce naște bogăția Noi, în cooperativă, înainte de a ne hotărî planul...

Total la o treaptă înaltă Între pilonii masivi ai energiei electrice și captarea luminoasă...

„Suta” e mai mare Proiectul de Directive care o gamă mai mare, mai multă varietate a tractoarelor...

Legea mersului înainte Locuiesc cu familia mea într-un bloc din centrul Bacăului...

Primirea de către Președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, a Ambasadorului Republicii Democratice Vietnam...

Plecarea delegației universitare din R. P. Chineza Între 20 mai și 8 iunie ne-a vizitat țara o delegație universitară...

Plecarea Arhiepiscopului de Cantebury Marti dimineața a părăsit Bucureștiul...

Primirea de către Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Petre Blajovici, a Ambasadorului Republicii Socialiste Federative Iugoslavia...

Plecarea unei delegații în R. D. Germană Marti a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Berlin...

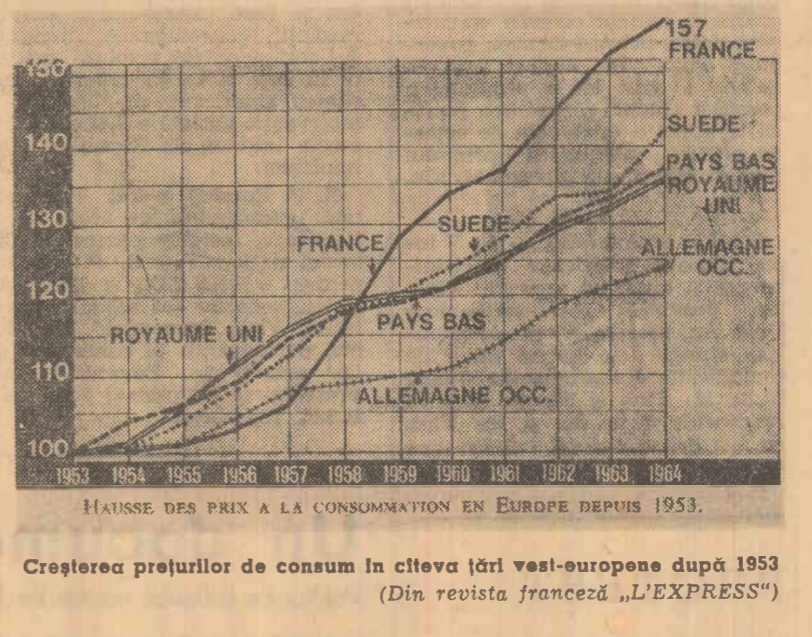
Cu prilejul vizitei Ministrului Culturii din R. D. Germană Marti după-amiaza, ambasadorul R. D. Germane la București...

Legea mersului înainte Locuiesc cu familia mea într-un bloc din centrul Bacăului...

Plenara Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor In ziua de 8 iunie 1965 a avut loc plenara Comitetului Central...

Investitiile în intirziere gravă Producția va crește în cursul acestui an cu mai puțin de 2,5 la sută...

O cură îndelungată de asanare In „LE FIGARO”, cunoscutul publicist și sociolog Raymond Aron scrie următoarele:

FOILETON F. B. I. IN RĂZBOI ȘI PACE de Art. BUCHWALD

„Hotărîrea președintelui Johnson de a ordona ca F.B.I. să fie trimis în Republica Dominicană a constituit aici, la Washington, o surpriză pentru mulți oameni.”

Așa că președintele Johnson l-a chemat pe J. Edgar Hoover în a doua zi a venirii lui...

„O viață culturală plină de conținut, înfloritoare” Declarațiile ministrului culturii din R. D. Germană

Ministrul culturii din R. D. Germană, Hans Bentzien, care a făcut o vizită în țara noastră...

Am vizitat Conservatorul din București, unde există bune condiții de muncă și un corp didactic bine pregătit...

Am vizitat Conservatorul din București, unde există bune condiții de muncă și un corp didactic bine pregătit...

La campionatele mondiale de lupte greco-romane ION CERNEA A CUCERIT MEDALIA DE AUR În orașul finlandez Tampere...

La celelalte categorii pe primul loc s-au clasat numai sportivi sovietici.

DE PESTE HOTARILE

Stare excepțională în Maroc

- Regele și-a asumat puterea politică directă
- Aminarea vizitei lui Burghiba

ALGER 8 (Agerpres). — Luni seara, regele Marocului, Hassan al II-lea, a anunțat într-un discurs radiotelevizat instituirea stării excepționale, asumându-și puterea politică directă. În cuvântarea sa, regele a declarat că „în prezent este imposibil să concilieze cererile și condițiile puse de diverse partide politice”, ceea ce face ca țara să treacă printr-o „situație critică”. Vorbind despre „lacunele și impreciziunile” care împiedică în prezent aplicarea constituției, regele Marocului a cerut schimbarea unor articole pentru a evita „izbușnirea unei noi crize și a preveni pericolul instabilității” în țară.

s-a întrunit într-o ședință extraordinară hotărând ca echipa ministerială condusă de premierul Ahmed Bahini să-și prezinte demisia, pe care regele Hassan a acceptat-o marți după-amiază. Surse din Maroc relatează că regele a continuat în aceeași zi consultațiile în vederea formării unui nou guvern. Totodată, ministrul afacerilor externe al Marocului, Ahmed Taibi Benhima, a plecat miercuri la Tunis, unde va înmîna președintelui Burghiba un mesaj din partea regelui. Mesajul conține cererea ca vizita pe care trebuia să-o facă Burghiba marți în Maroc să fie amînată pentru o dată ulterioară.

Bilanț al pierderilor suferite de trupele marionetă de la Saigon

20000 de soldați scoși din luptă în patru luni

HANOI 8 (Agerpres). — După cum transmite agenția Eliberarea, în primele patru luni ale acestui an, armata de eliberare națională sud-vietnameză a scos din luptă circa 20000 de soldați din trupele guvernamentale și americane, a declarat într-o conferință de presă un purtător de cuvânt al forțelor patriotice sud-vietnameze. Purtătorul de cuvânt a subliniat că victoriile cele mai importante raportate de patrioții au fost înregistrate în cursul lunii mai. Ceea ce a caracterizat aceste operațiuni, a spus el, au fost scoaterea din luptă a unui mare număr de soldați inamici, capturarea unei mari cantități de arme și muniții, pierderi reduse în rândul armatei de eliberare, distrugerea unui mare număr de așezări strategice, distrugerea și întreruperea unor linii importante de comunicații ale trupelor dușmane, capturarea a numeroși prizonieri, organizarea de operațiuni pe baza noii tactici, a atacurilor rapide. Numai în puternicele lupte de la Ba Gia, a declarat purtătorul de cuvânt, în trei zile armata de eliberare a scos din luptă mai bine de 2000 de soldați inamici. Într-o sin-

gură luptă a fost distrus un întreg regiment dușman. În 17 ore, patrioții au lansat șase operațiuni, după care trupele dușmane au fost scoase din luptă. Victoriile de la Ba Gia, de la sfârșitul lunii mai, a subliniat purtătorul de cuvânt, a dezechilibrat planul trupelor guvernamentale și americane de a crea o spărtură în zona aflată sub controlul armatei de eliberare, precum și planul de a crea o linie de legătură între bazele aeriene importante americane de la Bien Hoan, Ba Ria, Quang Ngai și Da Nang.

SAIGON 8 (Agerpres). — Agențiile de presă relatează că un nou grup de studenți catolici au pătruns marți în Palatul prezidențial pentru a reînnoi cererile cererilor catolice privind demisia guvernului Quat. În același timp, la Saigon a avut loc o reuniune a preoților catolici în vederea punerii la punct a unui plan de acțiune pentru înfăptuirea primului ministru Quat și a guvernului său.

HANOI 8 (Agerpres). — La 7 iunie, avioane americane au bombardat și mitraliat orașul Vinh, din provincia nord-vietnameză Nghe An, precum și regiuni populare, situate de-a lungul căilor de comunicație din provinciile Quang Binh și Thanh Hoa. În provinciile Nghe An și Ha Tinh au fost doborâte două avioane atacatoare și multe altele avariate.

Partidul Socialist Unificat din Franța se pronunță împotriva proiectului Defferre

PARIS 8. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Congresul Partidului Socialist Unificat, care a luat sfârșit luni seara, a hotărât în unanimitate ca un Consiliu național al partidului să fixeze, în luna septembrie, atitudinea definitivă a partidului în legătură cu alegerea prezidențială. Rezoluția finală de politică generală, aprobată în unanimitate de cei 300 delegați, reprezentând pe cei 12000 aderenți, declară printre altele: „Candidatura lui Defferre și proiectul său de creare a Federației democratice socialiste tind să mascheze alegerea centristă”. În consecință, congresul P.S.U. propune candidatura unei persoane reprezentative pe baza unui program comun care să nu fie legată de un singur partid.

Rezoluția asupra politicii economice și sociale aprobată de asemenea, în unanimitate, declară că: „Europa riscă să nu fie decât o zonă vasală a puterii financiare a Statelor Unite”. Congresul a reales ca secretar național al P.S.U. pe Edouard Depreux.

În U.R.S.S. a fost lansată

O RACHETĂ COSMICĂ ÎN DIRECȚIA LUNII

MOSCOVA 8 (Agerpres). — După cum anunță agenția TASS, în conformitate cu programul cercetării spațiului cosmic și a planetelor sistemului solar, la 8 iunie 1965, în Uniunea Sovietică a fost lansată o rachetă cosmică în direcția Lunii. Pe bordul rachetei cosmice a fost instalată stația automată „Luna-6” cu o greutate de 1442 kilograme, înzestrată cu aparatul științific și de măsurat.

La lansarea a fost efectuată cu ajutorul unei rachete cu mai multe trepte. Ultima treaptă a rachetei a fost plasată, în prealabil, pe o orbită intermediară de satelit artificial al Pământului, iar apoi, potrivit programului dinainte stabilit, aceasta a plasat stația automată pe o traiectorie de mișcare în direcția Lunii. Pe traiectoria aceasta, zborul stației automate pină în Lună va dura aproape trei zile și jumătate. Conectarea aparatului telemetric, științific și de măsurat se face automat, în conformitate cu programul de zbor, precum și prin radiocomenzi terestre. Întregul aparataj instalat pe bordul stației automate „Luna-6” funcționează normal.

Conferința Mesei rotunde Est-Vest

BELGRAD 8 (Agerpres). — La 7 iunie a luat sfârșit la Belgrad cea de-a 10-a Conferință a Mesei rotunde Est-Vest, la care au participat reprezentanți din 19 țări europene și din Canada.

U Thant va cere prelungirea mandatului forțelor O.N.U. în Cipru

NAȚIUNILE UNITE 8 (Agerpres). — Agenția Reuter relatează că secretarul general al O.N.U., U Thant, intenționează să ceară în zilele următoare Consiliului de Securitate prelungirea mandatului forțelor O.N.U. în Cipru. După cum se știe, mandatul forțelor O.N.U. în Cipru a fost prelungit pină în prezent de cinci ori. Actualul mandat urmează să expire la 26 iunie.

Un document acuzator

Publicarea ordinului semnat de Chombe pentru asasinarea lui Lumumba

ALGER 8. — Corespondentul Agerpres, C. Benga, transmite: Revista săptămînală „Jeune Afrique” îl acuză în ultimul său număr pe premierul congolez Moise Chombe de a fi ordonat la 17 ianuarie 1961, cînd era șeful „statului Kalambo” asasinarea lui Patrice Lumumba. Potrivit revistei, Patrice Lumumba a fost executat de căpitanul Julien Gat din armata belgiană. În sprijinul acestor acuzații, care, după cum subliniază revista, se bazează pe „o anchetă serioasă și o documentație de necontestat” este publicat facsimilul unui ordin semnat de Moise Chombe personal, în care se poate citi: „Acestia (căpitanul Gat și un soldat belgian) îi vor lua în primire pe prizonierii Lumumba, Mpolo și Okito și îi vor executa fără întârziere. Acest lucru este în interesul statului”.

„Cărmărea viefii lui Patrice Lumumba, fost președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Congo, este deci un asasinat politic, săvîrșit cu premeditare de adversarul său notoriu. Acest lucru îl bănuia toată lumea; astăzi însă, pentru prima dată, dispunem de dovezi incontestabile.”

Încheierea articolului, revista „Jeune Afrique” scrie, adresîndu-se conducătorilor O.C.A.M.: „Aveți datoria de a acționa cu hotărîre și de a dovedi că nu acceptați reabilitarea lui Chombe, asupra căruia apăsă depline răspundere a unui asasinat politic”.

PARIS. Intre 31 mai și 5 iunie la baza franceză de la Hammaguir (Algeria) a avut loc lansarea unor rachete experimentale de tipul „Rubis”. Lansarea acestor rachete a avut ca scop punerea la punct a celui de-al doilea și al treilea etaj al rachetei „Diamant” care va lansa sateliții artificiali francezi „A-1” și „D-1”.

20000 de membri ai Sindicatului Internațional al lucrătorilor din institutiile de telecomunicații.

XIENG KUANG. Postul de radio „Vocea Laosului” a anunțat că între 3 și 5 iunie forțele patriotice au doborât în provincia Sam

BUENOS AIRES. Potrivit cifrelor oficiale date publicității de Ministerul Agriculturii al Argentinei, producția de porumb a acestor țări pentru campania agricolă 1964-1965 a înregistrat o scădere de 6,9 la sută față de campania precedentă.

MADRID. Într-un interviu acordat ziarului spaniol „A.B.C.”, cancelarului Republicii Federale Germane, Ludwig Erhard, s-a pronunțat în favoarea intrării Spaniei în Piața comună.

NEW YORK. În cinci state din Noua Anglie au declarat grevă

Neua șapte avioane americane și au avariat alte 15. Numărul avioanelor inamice doborîte de la începutul acestui an, a menționat postul de radio, se ridică la 83.

ATENA. Ministrul de externe al Ciprului, Spyros Kyprianu, care

Corespondență din Atena

Afacerile „Aspida” și „Pericle” deferite justiției militare

Premierul Papanou a anunțat că a fost hotărîtă trimiterea în fața justiției militare a afacerii „Aspida”, cit și a afacerii „Pericle”. Cazul „Aspida” a aparut pe scena politică greacă acum două săptămîni. Este vorba, după cum arată presa, de o organizație de importanță minoră și cu influență limitată descoperită în armată. Deși, după cum se arată în comunicatul dat publicității, „Aspida” nu avea scop politic și nici o legătură cu oamenii politici, se consideră că existența ei contravine principiului după care în armata greacă nu este admisă nici o abateră de la „activitatea strict militară”.

„To Vima” subliniază că „faimoasa jantă a organizației „Idea” primeste o lovitură grea dat fiind că inițiatorii puciului electoral din 1961 sînt membri ai actualei organizații „Idea”. De asemenea, conlucrarea de către ancheta judiciară a dovezilor privind a-mestecul actualului șef al statului major, generalul Ghenimatos, în planul „Pericle” preanunța și îndepărtarea lui de la conducerea armatei”.

La Atena se așteaptă cu viu interes rezultatele anchetei judiciare, care, după cum subliniază observatorii politici, vor aduce cu siguranță victoria morală a partidului de guvernământ asupra partidului de dreapta E.R.E. Presa de stînga și partidul E.D.A. sprijină guvernul în inițiativa de demitere totală a planului „Pericle”.

C. ALEXANDROAIE

REZULTATELE ALEGERILOR DIN SUDAN

Creșterea popularității partidului comunist în rîndurile intelectualilor ■ Prima femeie aleasă în parlament

KHARTUM 8 (Agerpres). — Marți, la Khartum au fost date publicității rezultatele definitive ale alegerilor care s-au desfășurat în provinciile de nord ale Sudanului în vederea constituirii Adunării Naționale. Din cele 15 locuri rezervate diplomaților universitari, care au votat în circumscripții speciale, așa după cum prevede constituția, 11 au fost obținute de Partidul Comunist Sudanesez. Printre deputații comuniști din viitorul

organ suprem al țării se numără și Fatima Ibrahim, prima femeie din Sudan aleasă în parlament. Viitoarea Adunare Națională, care se va reuni la 10 iunie, cuprinde 171 de membri: partidul „Al Umma” — 74 locuri, partidul național unionist — 53 locuri, partidul comunist — 11 locuri, gruparea triburilor Beja — 10 locuri, Frontul islamic — 5 locuri, Partidul democratic popular — 3 locuri, iar independenții — 15 locuri.

A. SOCEC

O TRAMBULINĂ PENTRU LINDSAY?

La New York se întelese înfruntarea dintre republicani și democrați. Pe lângă lupta dintre actualul guvernator al statului, Nelson Rockefeller, și senatorul Robert Kennedy, pentru funcția de guvernator, a aprut o nouă rivalitate. De astă dată, miza este postul de primar. Protagonistii: republicanul John Lindsay și actualul primar, Robert Wagner, democrat. Lindsay s-a făcut remarcat ca membru al Camerei Reprezentanților; el aparține „aripii liberale” a republicanilor și a refuzat să-l sprijine pe Barry Goldwater în alegerile prezidențiale.

Susținîndu-și candidatura, Lindsay și-a expus programul afirmînd că vrea să pună capăt „corupției și decăderii marilor oraș”. Presa îi atribuie însă intenții nemăsurate. El ar vrea să folosească eventuala funcție viitoare — scriu ziarele — ca o trambulină spre postul de guvernator. Se afirmă că gîndul lui ar merge și mai departe, spre postul de vicepreședinte și chiar de președinte al Statelor Unite. Partidul republican este pregătit să cheltuiască o sumă mare pentru a obține victoria candidatului său deoarece, după apăsarea presei, funcția de primar al unui oraș de talia New Yorkului este o douăca însemnată după președintele Statelor Unite.

Bătălia dintre concurenți a și început, în legătură cu un program de lucrări publice, în special construirea unui tren aerian în Manhattan, la un preț de peste 100 de milioane dolari. Wagner a studiat îndelung proiectul și implicatiile sale politice. El a autorizat construcția „rapidă și posibilă” a metroului pină la sfârșitul anului 1967. Speculând nemulțumirea cetățenilor care ar urma să fie strămutați, Lindsay s-a declarat împotriva proiectului... în forma sa actuală. Și, prevăzător, și-a lăsat o „porțiță de ieșire”, arătînd că s-ar putea să se declare mai tîrziu în favoarea unui „proiect revizuit”...

G. MANTU

Atentat împotriva consulului general al S.U.A. în Argentina

BUENOS AIRES 8 (Agerpres). — Consulul general al Statelor Unite în Argentina a fost rănit luni seara de către un grup de persoane necunoscute care au tras din goana mașinii asupra lui, în timp ce se înalpa acasă în propriul său automobil. Consulul american a fost transportat urgent la spital. Agențiile occidentale anunță că starea sănătății lui este foarte gravă.

Pe străzile Saigonului, tinerii demonstrează împotriva regimului sud-vietnamez

PROTEST

Intr-o telegramă adresată președintelui Statelor Unite, douăzeci de scriitori și artiști americani, printre care șase deținători ai premiului Pulitzer, au declarat că nu vor participa la serata literară și artistică care urmează să aibă loc la 14 iunie la Casa Albă. Ziarul evreian „Neue Zürcher Zeitung” arată că semnatarii telegramii, în frunte cu poetul Robert Lowell, „și-au exprimat îngrijorarea cu privire la cotitura întreprinsă de guvernul Johnson în domeniul politicii externe, pe care o califică drept agresivă și militaristă”.

Comunicat comun chino-tanzanian

DAR ES SALAAM 8 (Agerpres). — La 8 iunie s-a încheiat vizita oficială făcută de Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, în Tanzania. În aceeași zi, premierul Ciu En-lai și președintele Tanzaniei, Nyerere, au semnat un comunicat comun.

tervenției străine. Ele au subliniat necesitatea respectării drepturilor fundamentale ale acestui popor, la independență, suveranitate, unitate și integritate teritorială, precum și necesitatea retragerii trupelor străine și a rezolvării problemei vietnameze de către însuși poporul vietnamez.

În comunicat se arată că în cursul convorbirilor dintre reprezentanții celor două țări au fost abordate probleme ale dezvoltării relațiilor de prietenie și colaborare dintre cele două țări și ale situației internaționale actuale. În problemele discutate s-a ajuns la un acord.

Ambele părți condamnă, de asemenea, intervenția străină în Republica Dominicană și în Congo. Cele două părți au subliniat hotărîrea de a depune mari eforturi pentru asigurarea succesului deplin al celei de-a doua conferințe afro-asiatice.

Părțile au constatat cu satisfacție dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare dintre China și Tanzania în domeniile politice, economice și culturale.

Cele două părți au condamnat cu hotărîre bombardarea R. D. Vietnam și extinderea războiului în Indochina, s-au angajat să acorde un sprijin ferm luptei poporului vietnamez împotriva in-

În cursul convorbirilor, părțile au declarat că trebuie să fie convocată o conferință la nivel înalt a tuturor țărilor lumii, care să discute problema interzicerii complete și distrugerii totale a armelor nucleare, iar ca un prim pas, puterile nucleare trebuie să se angajeze să nu folosească armele atomice.

SCURTE ȘTIRI